

Istenem,
milyen gazdag
a te irgalmasságod!
Az emberek fia
szárnyad oltalmába
menekülnek.

Zsolt 36,8

Új Ember

MAGYARORSZÁG KATOLIKUS HETILAPJA

Ingyenes melléklet • Kultúra, műsorújság
Mértékadó

LXXIX. évf. 30. • (3908.)
2023. július 23. • Ára 360 Ft

Szükség van rátok!

Ferenc pápa üzenete
a nagyszülők és idősek 3. világnapjára
(július 23.)

Kedves Testvéreim és Nővéreim!

„Irgalma nemzedékről nemzedékre megmarad” (Lk 1,50): ez a nagyszülők és idősek harmadik világnapjának témája, mely egy áldott találkozáshoz vezet vissza bennünket: a fiatal Máriának és idős rokonának, Erzsébetnek a találkozásához (vö. Lk 1,39–56). Erzsébet Szentlélekkel telve olyan szavakat intéz az Istenanyához, amelyek évezredekkel később is meghatározzák mindennapi imádságunkat: „Áldott vagy te az asszonyok között, és áldott a te méhednek gyümölcse” (Lk 1,42). A Szentlélek pedig, aki már leszállt Máriára, arra indítja őt, hogy a Magnificattal válaszoljon, melyben azt hirdeti, hogy az Úr irgalma nemzedékről nemzedékre megmarad. A Szentlélek megáld és kísér minden gyümölcsöző találkozást a nemzedékek között, nagyszülők és unokák, fiatalok és idősek között. Isten ugyanis azt kívánja, hogy – amint Mária tette Erzsébettel – a fiatalok felvidámítsák az idősek szívét, és bölcsességet merítsenek tapasztalataikból. Mindenekelőtt azonban azt kívánja az Úr, hogy ne hagyjuk magukra az időseket, ne számúzzuk őket az élet periferiájára, ahogyan az ma sajnos túl gyakran megesik.

Öröm, hogy idén közel esik egymáshoz a nagyszülők és idősek világnapja, valamint az ifjúsági világnap; mindkettőnek a témája Mária „sietsége” (vö. Lk 1,39) Erzsébet meglátogatásakor, s így ez a két világnap arra sarkallhat bennünket, hogy elgondolkodjunk a fiatalok és az idősek közötti kötelékről. Az Úr reméli, hogy a fiatalok az idősekkel találkozáva elfogadják a meghívást az emlékezet őrzésére, és rajtuk keresztül felismerik annak ajándékát, hogy egy nagyobb történelemhez tartoznak.

(Folytatás a 2. oldalon)

Fotó: Vatican News

Hús év a Szeged-Csanádi
Egyházmegye
ifjúsági tábora
5. oldal

Szent Benedek nyári ünnepe
Tihanyban
6. oldal

Diplomaátadó ünnepség
az Eszterházy Károly
Katolikus Egyetemen
7. oldal

Isten szerelmes az emberbe, velünk van, nem hagy el

41. Egerszalóki
Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat

A 41. Egerszalóki Ifjúsági Találkozót és Lelkigyakorlatot idén július 13. és 16. között rendezték meg „Veled van az Úr!” (Lk 1,28) mottóval.

A találkozó első napjára látogattunk el, melyen Kerényi Lajos piarista szerzetes tartotta a bevezető előadást, majd este a nyitó szentmisét Ternyák Csaba egri érsek mutatta be a főegyházmegye papjainak koncelebrálásával.

Egerszalókon Domán Ferenc plébános kezdeményezésére negyvenéves éve, a nagymarosi találkozók indulása után tíz évvel kezdtek el megrendezni a többnapos ifjúsági találkozókat, hogy a kelet-magyarországi fiataloknak is legyen lehetőségük közösen lélekben elmélyülni.

(Folytatás a 3. oldalon)

A csendes és hűséges szeretet vonzza az embereket

Születésnap beszélgetés Jávorka Lajossal

Negyvenéves év egyházépítő, eredményekben gazdag szolgálata alapján az a hitvallása, hogy a testvérekkel összefogva, a jézusi szeretetközösségben lehet csak előre haladni, és a Jézussal megélt kapcsolat segíthet bennünket abban, hogy emberek maradjunk. Ezt a szeretetközösséget éli és kínálja fel mind a mai napig a 70. születésnapját hamarosan ünneplő Jávorka Lajos atya. Kun-szentmiklósi szolgálati helyén látogattuk meg, ahol életútjáról kérdeztük.

– Egy éve, hogy hazatért Olaszországból. Milyen tapasztalattal gazdagodva?

– Előbb két évig fiatalokért és kispapokért dolgoztam Lopianóban, a Fokoláre Mozgalom iskolavárosában. Azután pedig Rómába hívtak, ahol a lelkipásztori szolgálatáért felelős

helynök, De Donatis bíboros azzal bízta meg a Fokoláre Mozgalmat, hogy tanítsunk közösségvezetést az ott tanuló szeminaristáknak és fiatal papoknak. Ezt mondta: „Szellemileg-teológiailag kiválóak ugyan a római egyetemek, de a közösségépítésben nektek van tapasztalatotok. A legtöbb fiatal papnak nincs igazi közösségi élménye, ezért ki-ki a maga módján próbál embereket vezetni, s így könnyen megeshet, hogy egy klerikális-uralkodói pozícióba csúszik bele, amelynek maga is a szenvedő alanya.

(Folytatás a 9. oldalon)

Papszentelés Esztergomban

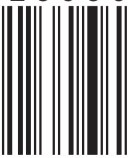

(Interjúink a 11. oldalon)

ISSN 0133-1205

2 3 0 3 0

9 770133120548

Szükség van rátok!

Ferenc pápa üzenete a nagyszülők és idősek 3. világnapjára (július 23.)

(Folytatás az 1. oldalról)

Egy idősebb ember barátsága segít a fiatalnak, hogy ne szűkítse életét a jelenre, és ne feledje, hogy nem minden az ő képességein múlik. Az idősebbek számára pedig egy fiatal jelenléte reményt ad arra, hogy amit megéltek, nem vész el, és álmaik megvalósulnak. Röviden: Mária látogatása Erzsébetnél és annak tudata, hogy az Úr irgalma nemzedékről nemzedékre száll, megmutatja, hogy egyedül nem boldogulhatunk – sőt, nem is üdvözülhetünk –, és hogy Isten működése mindig az egészben, egy nép történelmében nyilvánul meg. Mária maga mondja ezt a Magnificatban, amikor ujjong Istenben, aki új és meglepő csodákat művel, hűen az Ábrahámnak tett ígéretéhez (vö. Lk 1,51–55).

Hogy jobban át tudjuk venni Isten cselekvésének stílusát, emlékezzünk arra, hogy az időt a maga teljességében kell megélni, mert a legnagyobb dolgok és a legszebb álmok nem egy pillanat alatt valósulnak meg, hanem növekedésen és érésen keresztül: egy úton, párbeszédben, kapcsolatban. Ezért azok, akik csak az azonnal elérhetőre, a gyorsan és mohón megszerzendő saját előnyeikre, a „mindent most” logikájára összpontosítanak, szem elől tévesztik Isten cselekvését. Ezzel szemben az ő szeretetprojektje átfogja a múltat, a je-

lent és a jövőt, átöleli és összeköti a nemzedékeket. Olyan projekt, amely túlmutat rajtunk, de amelyben mindannyian fontosak vagyunk, és mindenekelőtt arra kapunk meghívást, hogy továbblépjünk. A fiatalabbnak számára ez azt jelenti, hogy túl kell lépniük a pillanatnyi adottságon, amelybe a virtuális valóság bezár bennünket, mely gyakran visszatart a konkrét cselekvéstől; az idősebbek számára pedig azt jelenti, hogy ne emésszük magunkat megfogyatkozó erőnk miatt, és ne bánkódjunk az elveszített lehetőségeken. Nézzünk előre! Engedjük, hogy alakítson bennünket Isten kegyelme, mely nemzedékről nemzedékre megszabadít a tétlenségtől és a múlttal való rágódástól!

Máriának és Erzsébetnek, a fiatal és az idős találkozásában Isten a jövőjét adja nekünk. Mária útja és Erzsébet befogadása ugyanis megnyitja az ajtót az üdvösség megnyilvánulása előtt: ölelésükön keresztül Isten irgalmassága örömteli szelidséggel tör be az emberi történelembe. Szeretnék tehát mindenkit arra kérni, hogy gondoljon erre a találkozásra, sőt, csukja be a szemét, és képzelje el, mint egy pillanatfelvételen, a fiatal Istenanyának és Keresztelő Szent János idős édesanyjának az ölelését; jelenítse meg elméjében, képzelje el szívében, és ragyogó belső ikonként rögzítse lelkében.

Továbbá arra kérlek benneteket, hogy a képzelet világából lépjünk át a konkrét tettek mezejére, hogy magunkhoz öleljük a nagyszülőket és az időseket. Ne hagyjuk őket magukra! Jelenlétük értékes a családban és a tágabb közösségekben; tudatosítja bennünk, hogy közös az örökségünk, és egy olyan nép részei vagyunk, amely figyel gyökereire. Igen, az idősek adják át nekünk annak tudatát, hogy Isten szent népéhez tartozunk. Ezért az Egyháznak és a társadalomnak is szüksége van rájuk. A jövő építéséhez szükséges múltat adják át a jelennek. Becsüljük meg őket! Ne fosszuk meg magunkat társaságuktól, és ne fosszuk meg őket a mi társaságunktól! Ne engedjük, hogy félredobják őket!

A nagyszülők és idősek világnapja a remény finom, apró jele szeretne lenni számukra és az egész Egyház számára. Ezért ismételtlen arra kérek mindenkit – az egyházmegyéket, az egyházközségeket, az egyesületeket, a közösségeket –, hogy ünnepeljék meg ezt a világnapot, a fiatalok és idősek újbóli találkozásának túlradó örömét helyezve a középpontba. Nektek, az ifjúsági világnapot Lisszabonban vagy a saját otthonotokban ünneplő fiataloknak azt szeret-

Fotó: Vatican News

ném mondani: mielőtt elindultok, látogassátok meg nagyszüleiteket, látogassátok meg egy magányos idős embert! Az ő imája védelmez majd benneteket, és szívetekben magatokkal viszitek majd ennek a találkozásnak az áldását. Titeket, idősek, pedig arra kérlek, hogy kíséritek imáitokkal a fiatalokat, akik az ifjúsági világnapra készülnek. Ezek a fiatalok Isten választát jelentik kéréseitekre, annak gyümölcset képviselik, amit ti vetettetek, annak jelei ők, hogy Isten nem hagyja magára népét, hanem

mindig megfiatalítja a Szentlélek képzelőerejével.

Kedves nagyszülők, kedves idős testvéreim és nővéreim, Mária és Erzsébet ölelésének áldása áradjon rátok, és töltsé el szíveteket békével! Szeretettel adom rátok áldásomat! Ti pedig, kérlek benneteket, imádkozzatok értem!

Róma, Lateráni Szent János, 2023. május 31., a Boldogságos Szűz Mária látogatásának (Sarlós Boldogasszony) ünnepe.

MKPK Családügyi Bizottsága

Teljes búcsú nyerhető a nagyszülők és idősek világnapja alkalmából

Az Apostoli Penitenciária június 15-én kelt rendelete értelmében az idei világnap (július 23.) alkalmából is teljes búcsút nyerhetnek azok, akik személyesen vagy virtuálisan részt vesznek a szertartásokon, és akik a világnap alkalmából meglátogatják az idős, beteg, rászoruló embereket. A teljes rendelet magyar fordítását alább olvashatják.

Az Apostoli Penitenciária – a hívők áhítatának növelése és a lelkek üdvösségének előmozdítása érdekében, a Ferenc Szentatyától, az Isteni Gondviselés folytán pápától kapott felhatalmazásával, meghallgatva Kevin Joseph Farrellnek, a Szent Római Egyház eminenciás bíborosának, a Világiak, Család és Élet

Dikasztériuma prefektusának a közelmúltban benyújtott kérését a nagyszülők és idősek harmadik világnapja alkalmából, mely világnapot a Szentatyta vezetett be minden év július hónapjának negyedik vasárnapjára, és amelyet idén az „Irgalma nemzedékről nemzedékre megmarad” (Lk 1,50) témáról tartanak meg – kegye-

sen megadja, hogy az Egyház mennyei kincseiből teljes búcsút nyerjenek, a szokásos feltételek mellett (szentségi gyónás, szentáldozás és imádság a Szentatyta szándékára) a nagyszülők, az idősek és az összes hívők, akik a bűnbánat és a szeretet igaz szellemétől vezérelve 2023. július 23-án, a nagyszülők és idősek harmadik világnapja alkalmából, részt vesznek az ünnepélyes szentmisén, melyet Ferenc pápa fog vezetni a vatikáni pápai bazilikában, vagy a világszerte megrendezésre kerülő valamelyik rendezvényen; s ez a teljes búcsú a tisztulás ál-

lapotában lévő lelkekért is ajánlható.

Az irgalmasság eme bírósága teljes búcsú elnyerését teszi lehetővé ugyanezen a napon azoknak a hívőknek, akik kellő időt szentelnek arra, hogy személyes jelenléttel vagy virtuálisan, kommunikációs eszközök segítségével meglátogassák a rászoruló vagy nehéz helyzetben lévő idős testvéreiket (a betegeket, az elhagyottakat, a fogyatékkal élőket stb.).

Továbbá teljes búcsút nyerhetnek – ha léleken elszakadnak minden bűntől, és szándékukban áll a három szokásos

feltétel mielőbbi teljesítése – a beteg idősek és mindazok, akik súlyos okból nem tudják elhagyni otthonukat, de léleken kapcsolódnak a világnap szertartásaihoz, felajánlva imáikat, életük fájdalmait és szenvedéseit az irgalmas Isten szavai és a szertartásokat.

Annak érdekében tehát, hogy a lelkipásztori szeretet által könnyebben megvalósulhasson az isteni kegyelemnek ez az elnyerése az Egyház Kulcsainak hatalma által, e Penitenciária határozottan kéri a gyónások meghallgatásá-

ra megfelelő felhatalmazással rendelkező papokat, hogy készségesen és nagylelkűen álljanak rendelkezésre a bűnbocsánat szentségének kiszolgáltatásához.

Ez a rendelet a nagyszülők és idősek harmadik világnapjára érvényes; szemben bármely ellenkező értelmű rendelkezéssel.

Kelt Rómában, az Apostoli Penitenciária székhelyén, 2023. június 15-én. Mauro Piacenza bíboros, főpenitenciárius, Krzysztof Nykiel régens

Forrás: MKPK Családügyi Bizottsága Fordította: Tózsér Endre

A nagyszülők és idősek világnapja a remény finom jele

Ferenc pápa kezdeményezésére immár harmadik alkalommal ünnepeljük világszerte a nagyszülőket és az időseket. Idén július 23-án tartja a Katolikus Egyház a nekik szentelt világnapot. Az alábbiakban a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia (MKPK) Családügyi Bizottsága körlevelét közöljük.

A Szentatyta 2021 januárjában jelentette be, hogy bevezeti a nagyszülők és idősek világnapját, melyet Szent Joachim és Szent Anna liturgikus emléknapjához (július 26.) közel, július negyedik vasárnapján ünnepel az Egyház.

Idén július 23-án lesz a nagyszülők és idősek világnapja. Ebből az alkalomból és a lisszaboni ifjúsági világtalálkozóhoz kapcsolódva Ferenc pápa arra buzdítja a fiatalokat és az

időseket egyaránt, hogy keressék egymást, imádkozzanak egymásért: „Szép az, hogy idén közel esik egymáshoz a nagyszülők és idősek világnapja, valamint az ifjúsági világnap; mindkettőnek a témája Mária »sietsége« (vö. Lk 1,39) Erzsébet meglátogatásakor, s így ez a két világnap arra készíti bennünket, hogy a fiatalok és az idősek közötti kötelékekről gondolkodjunk el. Az Úr reméli, hogy a fiatalok az idősekkel találkozáva elfogadják a meghívást az emlékezet őrzésére, és rajtuk keresztül felismerik annak ajándékát, hogy egy nagyobb történelemhez tartoznak.

Egy idősebb ember barátsága segít a fiatalnak, hogy ne szűkítse életét a jelenre, és ne feledje, hogy nem minden az ő képességein múlik. Az idősebbek számára pedig egy fiatal jelenléte reményt ad arra, hogy amit megéltek, nem vész el, és álmaik megvalósulnak.

Röviden: Mária látogatása Erzsébetnél és annak tudata, hogy az Úr irgalma nemzedékről nemzedékre száll, megmutatja, hogy egyedül nem boldogulhatunk – sőt nem is üdvözülhetünk –, és hogy Isten működése mindig az egészben, egy nép történelmében nyilvánul meg. Mária maga mondja ezt a Magnificatban, amikor ujjong Istenben, aki új és meglepő csodákat művel, hűségesen Ábrahámnak tett ígéretéhez (vö. Lk 1,51–55). (...)

A nagyszülők és idősek világnapja a remény finom, apró jele akar lenni számukra és az egész Egyház számára. Ezért ismételtlen arra kérek mindenkit – az egyházmegyéket, az egyházközségeket, az egyesületeket, a közösségeket –, hogy ünnepeljék meg ezt a világnapot, a fiatalok és idősek újbóli találkozásának túlradó örömét helyezve a középpontba.

Nektek, fiatalok, akik Lisszabonba készültek, vagy akik lakóhelyeteken fogjátok ünnepelni az ifjúsági világnapot, azt szeretném mondani: mielőtt elindultok, látogassátok meg nagyszüleiteket, látogassátok meg egy magányos idős embert!

Az ő imája védelmez majd benneteket, és szívetekben magatokkal viszitek majd annak a találkozásnak az áldását.

Titeket, idősek, pedig arra kérlek, hogy kíséritek imáitokkal a fiatalokat, akik az ifjúsági világnapra készülnek.”

Emlékeztessük a fiatalokat és az időseket a párbeszéd fontosságára, Isten szeretetprojektjére, amely átfogja a múltat, a jelent és a jövőt, átöleli és összeköti a nemzedékeket!

Forrás: MKPK Családügyi Bizottság

Isten szerelmes az emberbe, velünk van, nem hagy el

41. Egerszalóki Ifjúsági Találkozó és Lelkigyakorlat

(Folytatás az 1. oldalról)

„Mindent csak szerelmes szeretettel lehet csinálni” – kezdte Kerényi Lajos atya buzdító beszédét a lelki-gyakorlat első napján. „Az Úr veletek is együtt akar lenni – utalt a motóra. – Keresők, bizonytalanok, bolyongók, elesettek, gyertek, itt nem lesz számonkérés, itt mindnyájan megbizonyosodhatunk Jézus ölelő szeretetéről.” Henri Boulad atya 2009-ben megjelent *Teózis* című könyvét segítségül hívva magyarázta az Istennel való együttlét útját, az ember istenivé válásának folyamatát, hiszen „a megváltás átmenet az emberségből ez emberfelettségbe és az isteniségbe.”

A piarista szerzetes feltette a kérdést a hallgatóságoknak: Az emberi

vott, hogy pontosan annyi időt hallgassuk az Urat, mint amennyi időt szóltunk hozzá. Velünk van az Úr, de a jelenlétét akkor érezzük, ha figyelünk rá.

A Szent Ferenc Kisnővérei közösségének tagjai, Tóth Krisztina Teréz és Rétháti Ildikó Bernadett Miskolcra és Bükkszentkeresztről jöttek, a közösségük jelen van Arlón is. „Öten jöttünk a közösségből, és este még öten érkeznek – mondja Bernadett nővér. – Közbenjáró imát végzünk, a szentségimádás részt veszünk, és bekapcsolódunk a rózsafüzérbe. Volt olyan, hogy mi végeztük itt, Szalókon a zenei szolgálatot, mivel a legtöbb nővérünk játszik valamilyen hangszeren.”

Bernadett és Teréz nővér hivatása is Egerszalókhöz kötődik. Bernadett

Vízi János, az Egri Főegyházmegye ifjúsági referense köszöntötte Ternyák Csaba egri érseket, a 96 éves Kerényi Lajos atyát, Árvai Zoltán egerszalóki plébánost, Juhász Ferencet, a Miskolci Esperesi Kerület esperesét, pasztorális helynököt, továbbá az Egri Hittudományi Főiskola és Érseki Pappnevelő Intézet előjáró atyáit és az egyházmegyében szolgáló atyákat, diakónusokat, kispapokat, valamint valamennyi szerzetesnővért és a kedves „szalókosokat”. Mint mondta, különösen a Szűzanya oltalmába ajánlották ezt az idei találkozót. „Gábor angyal szavai határozzák meg a vezérfonalunkat. Velünk van az Úr – kívánom, hogy ezt mindnyájan érezzétek meg a találkozón.”

„A világban lévő bajokat látva olykor még a hívő embert is megkísértheti a gondolat: tán csak nem magára hagyta Isten ezt a világot? – kezdte beszédét az egri érsek. – Ha az emberek tetteit nézzük, ez az érzés felülkerekedhet bennünk, hiszen olyan sok ostobaságot és gonoszsgot vagyunk képesek elkövetni. Özönlik felénk a világból a probléma, a gond, ami másról árulkodik, mint a lelki-gyakorlat mottója: »Velünk az Isten.«” „Valójában Isten soha nem hagyta el az embert – folytatta beszédét az érsek. El sem tudjuk képzelni, mennyire szerelmes Isten az emberbe, a legszebb teremtnyébe. Maga is emberré lett, és meghalt értünk. Túl sokat investált már az emberbe ahhoz, hogy magára hagyja. Emmánuel lett, tehát velünk az Isten, egy lett közülünk. Fel sem tudjuk fogni ezt a csodát. A hívő ember alapélménye, hogy Isten velünk van, szeret bennünket, fontosak vagyunk neki, mégis sokan elhagyják őt. Sok keresztény úgy él – olykor talán mi is –, mintha Isten nem is létezne. De nekünk van kihez, hová visz-

Majd említette Jákobot, Mózes, Gedeont, Dávid királyt és Jeremiást, hogyan tett ígéretet nekik Isten, hogy velük lesz a feladatban, és megoltalmazza őket. Nem Mária volt tehát az első, aki biztosítékot, ígéretet kapott, és elfogadta Isten hívását, de ő volt az új Éva, az első asszony, aki helyrehozta az első Éva rossz döntését. A második Éva új korszakot nyitott meg az istenkereső emberiség történetében, azt az új korszakot, amiről az olvasmányban hallottunk: minden megújul, Isten lesz minden mindenben. Mária igénnyel az emberiség életében új hajnal virradt fel. Előtte proféták, királyok, közemberek kapták meg az ígéretet: Isten lesz velük a küldetésükben, hogy megtegyék, amire képtelenek lennének saját erejükből. Hányszor bátorítalanunk el, hogy nincs erőnk, de ha Isten feladatot ad, megadja hozzá az erőt is – bátorított az érsek. Mária az Úr élő temploma, a tabernákulum, amely magában hordozta Jézust, de mi is nagy dolgok-

A szentmise végén Egerszalók önkormányzata nevében a polgármester is köszöntötte az érseket, aki végül arra buzdított, fedezzük fel, hogy velünk van az Úr, amikor egymásra tekintünk, hiszen ő benne van a másik mosolyában, szemében. Ekkor egymást testvérek tekintjük, ami a béke feltétele. Figyelmeztetett, legalább a keresztény családokban ne bántsák egymást, legyünk képesek ezért áldozatot hozni. „Minden ilyen kis békeség, ami a családokban megvalósul, kihatással van az egész világra.”

A miskolci Mindszent karizmatikusok nemcsak a szentmisén végeztek zenei szolgálatot, hanem a szentségimádás alatt is, melyet a Szent Ferenc Kisnővérei vezettek. „A közbenjáró ima alatt a jelen levő papok, kispapok, szerzetesek, nővérek imádkoznak az azt kérőkért. Olyan emberek végzik ezt a közbenjáró imádságot, akiknek jó csatornáik vannak a Jóisten felé” – fogalmaz Balogh Ferenc, régi szalókos, a sajtószolgálat vezetője. „Mint mondta, a fiatalos, fesztivális jelleg mellett hangsúlyos a program lelki-gyakorlat része is. A fiatalok nagyon igénylik a körbeülső beszélgetéseket, amint kiszabadulnak a virtuális világból. Az előadások után ezért van elmélkedés, majd műhely- és kiscsoportos beszélgetés. Minden napnak a szentmise a központja. „Két dologból lehet leszűrni, hogy jó volt Szalók, és működött: egyrészt amikor a fakultatív szentségimádásokon tömve van a templom, másrészt a pénteki bűnbánati napon, amikor rengetegen győnnak.”

Balogh Ferenc ismerteti a további napok programját is. Többek között péntek reggel elzarándokolnak a tóhoz, ahol Lóczi Tamás tanítását hallgatják meg. Szombatban a Csiszér Band lép fel, és lesz fáklyás körmenet. „A táncház nemcsak azért fontos, hogy szórakoztassuk a fiatalokat, hanem hogy kulturális értékeket közvetítsünk feléjük.” Rengeteg értékes előadást hallhatnak még a lelki-gyakorlat résztvevői, melyek előadói: Lóczi Tamás, az egri szeminárium spirituális, Kovács Zoltán, az esztergomi szeminárium volt rektora és Füleczi István, az egri szeminárium prefektusa. Meghívták műhelyvezetőnek Ailer Gellértet, az egri Kisboldogasszony-templom plébániai kormányzóját és Nagy Krisztinát, aki az egyetemista fiatalok nevében köszöntötte a Szentatyát a Papp László Sportarénában. A záró szentmisét, amely egybeesik a helyi búcsúval, Martos Levente Balázs esztergom-budapesti segédpüspök mutatja majd be.

Vámosy Erzsébet
Fotó: Lambert Attila

adottságaid mellett van-e isteni csoda benned? Az istenivé válás állandó gyakorlatot igényel, olyan, mint az aranyérem megszerzése – magyarázta. – Ne felejtsetek el gyakorolni továbbra is! Az isteni terv lényege, hogy minden ember osztozzék az örökségben, az egész emberiség váljék istenivé Jézusban a Szentlélek segítségével. Hinni Istenben, az emberi jóságban, hogy az emberiség beözönlik az isteni szférába: ez a kereszténység üzenete. Buzdította a fiatalokat a tanulásra, önállósulásra, és hogy olyanok legyenek, hogy fel tudjanak nézni önmagukra. Szeretet, szép, művészet, jó, igaz, természetfölötti – mindez felemelkedés az isteni szférába, amit meg kell valósítani.

„A földön járok, de az égbe nézek. Kik húzzák oda a szememet? A Szűzanya és a szentek. Mindennap legalább egy szent életét ismerjük meg, hiszen ő úgy élt, hogy bejutott a mennyországba” – buzdított Maksó Péter atya a nagyszínpadon tartott műhelyfoglalkozáson, miközben Kerényi Lajos atya a templomban mélyítette el az előadásán hallottakat. Maksó Péter kifejtette, hogy ott kezdődik az együttérzés Jézussal, amikor megéssük a szívünk azokon, akik még nem ismerik Isten szeretetét. Amikor az egész életünket odaadjuk, hogy lelkeket mentünk. Istennek egy ember többet ér, mint az egész világ. „Papi örömöm legerősebb forrása az evangelizáció, amikor látjuk, hogy valamit tehetünk Krisztusért és az emberekért. Ismer-nem kell az evangéliumot ahhoz, hogy hirdessem” – tette hozzá, majd bátorított a telefonos alkalmazások használatára, amelyek felolvassák nekünk a *Szentírást*, valamint mondjuk mi is a rózsafüzért Skype-on, mely alkalmazásban tizenkilenc éve minden este több csoport is imádkozik együtt este kilenckor. Arra is hi-

itt ismerte meg Szent Ferenc Kisnővéreit 2007-ben, akik minden évben eljönnek Egerszalókra, hiszen az Egri Főegyházmegye területén szolgálnak. Arlóban az Elfogadlak Alapítvány keretében foglalkoznak cigány gyerekekkel, Bükkszentkereszten falupasztorációt végeznek, Miskolcon szolgálnak hospice-ban, időskorban, oktatásban – szerteágazó karizmájuknak megfelelően. Tóth Evelin Zita domonkos nővér Kőszegről érkezett, Hernády Eszter Krisztina nővér, aki Ferenc pápa előtt tanúságot tett a Szent István-bazilikában, Hódmezővásárhelyről. „Most vagyunk itt először, egy másik nővérünk vezet most csoportot. Holnap lesz sátrunk, ahol bemutatjuk a domonkos rendet, valamint rózsafüzért lehet majd készíteni és beszélgetni lehet velünk.” Zita nővérnek nemcsak Szalók új, hanem az is, hogy nővéreként, habitusban még nem vett részt találkozón. „Nem feltétlen magamért vagyok jelen, hanem hogy mások megszólíthassanak, beszélgethessenek velem” – mondja. „A rendtársaink közül többen Egerszalókon találkoztak először szerzetesekkel – veszi át a szót Krisztina nővér. – Gondoltuk, legyen a fiataloknak erre most is lehetőségük.”

Délután az Egri Érseki Fiúkórus adott koncertet a színpadon. Fülbe-mászó, dallamos énekek között elhangzott Marco Frisina műve is. A kórus énekelt a budapesti Nemzetközi Eucharisztikus Kongresszus nyitómiséjének gyermekkarában, és hatalmas élmény volt számukra, amikor Frisina maga vezényelte őket. *Jesus Christ, you are my life* című művét a szalóki közösség is együtt énekelte velük.

Az este hat órai harangszóra elkezdődött az érseki szentmise, számos pap vonult be a hatalmas asz-szisztenciával.

szatálalnunk, akkor is, ha eltévelyedtünk. Ismerjük a helyes utat. Tudjuk, az útelágazásnál merre kell mennünk, a rossz irányba tartó úton meddig kell visszamennünk, hogy egy jó gyónással a helyes úton járjunk. Az emberiség története tele van hűtlenséggel, amikor az ember eltávolodott az Istentől. De a választott nép történetében és a keresztény közösségekben mindig van egy szent maradék, aki hűséges, aki egyedül neki akar szolgálni, mert Ő az életünk középpontja.”

Az érsek azt is elmondta, hogy amikor a mottót választották, eszükbe jutottak a szövetségek, melyeket az Úr kötött a választott néppel, és az új szövetség, melyet Jézus Krisztusban kötött velünk. „Isten kiterjesztette ránk, amit Máriának és az ószövetségi nagyoknak megígért.”

nak lettünk a részesei, mi is Krisztus-hordozók vagyunk, mi vagyunk az ígéret gyermekei – hangsúlyozta. Megkapjuk a biztosítékot, hogy nem vagyunk egyedül. Az Úr általunk munkálkodik, ott van bennünk. A mi válaszukon múlik, mennyire hatékony a bennünk való léte. Jézus arra hívta tanítványait, hogy vele legyenek, majd elküldte őket, hogy hirdessék az ígét. Az Úr bennünk lakása akkor hatékony, ha vele vagyunk, vele maradunk, vele leszünk életünk minden napján. Nem kell egyedül szembenéznünk a megpróbáltatásokkal, mert Isten oltalmaz. Szent Pál így vall az erőforrásról: Ha Isten velünk, ki ellenünk? A zsoltáros is így ír: Istenemmel átugrom a várfalakat! Mindenre képes vagyok, nincs akadály, mely erősebb lenne, mint a hozzá ragaszkodásom, a hitem.

A BIBLIA ÜZENETE

A konkoly minden része mérgező...

Mt 13,24-43

A covid első hulláma idején sokan fedezték fel újra a természetet, amely szinte az egyetlen lehetséges helyszíneül szolgált a nem családtagokkal való találkozásra. Mások a parlagon hagyott területeiken kezdtek el újra kertészkedni, felfedezve a termőföld áldott termékenységét. Egy kis konyhakerttel jómagam is elkezdtem bibelődni, és azóta is tart ez a „szenvélyem”, holtlyal nem lennék rászorulva anyagilag, de mégis... Az idei tavasz, főleg a Dunántúlon, csapadékban bőszes volt, meg is látszik ez az üde zöld természet, és persze a kiskertemen is, ahová vagy három héttel nem tudtam ki menni, és ahol újra megélttem a mennyek országáról szóló hétvégi evangéliumot!

Legelőször is elképedtem a látványon: gyönyörű ágyásaimban alig lehetett látni a kikelte haszonnövényeket a gaztengertől, annak ellenére, hogy természetesen gyomokból egy szemét se ültettem! És ami elgondolkodtató volt, hogy a gyomok vastagabb szárúak és jóval erőteljesebbek lettek, mint az én vetőmagjaimból kikélték. Nem véletlen: a nemest elnyomja a közönsé-

ges! Mennyire igaz ez napjainkban! A bulvár sokallta kelendőbb, mint egy szépirodalmi remekmű vagy mint egy katolikus hetilap. Tini megasztárok trágárkodásokkal teli dalait fiataljaink tömegele tudja, és sokszor fújja is kívülről, miközben egy-egy népdal eléneklése ma már komoly kihívást jelent a számukra, ráadásul cikinak is tartják. Azonban a mostani örömhír-hirdetés kapcsán ne menjünk el szó nélkül azon tény mellett se, hogy Budapesten éppen az e korosztályból származó fiatal keresztényekkel tudott megtelni egy sportaréna, ráadásul egy nyolcvanhat éves, mozgásában erősen korlátozott egyházi, Ferenc pápa hatására! Hatalmas lelki élményt jelentett mindazoknak, akik ott lehettünk, az a felismerés, hogy az evangélium élő valóság, és sok fiatalnak a szívében jó földbe tud hullani a mag. Vegyük észre a terebélyesedő konkoly árnyékában kikélt és élni akaró nemes búzaszemeket is!

De mit tegyünk a gazzal? Ismétlem, kiskertemben újraélttem az evangéliumot... A hagymanál muszáj voltam abahagyni a gazolást, mert az

összefonódott gyökerek miatt dédelgetett növényeimet is kihúztam volna a gyommal együtt. Nem maradt más hátra, mint megfogadni a jézusi tanácsot, és várni a betakarításig... közben pedig bizakodni a jó mag erejében.

A küzdelem a „végső aratásig” tart! Nem ülhetünk ölbe tett kézzel, nem mondhatjuk, győzött a jó... Folyamatosan nevének kell neveznünk a dolgokat, miként a növényhatározó szakkönyv is ezt teszi az érintett gyom kapcsán. Ebben olvashatjuk, hogy a vetési konkoly minden része mérgező! Magjai a búzalisztbe keveredve azt élvezhetetlenné, nagyobb mennyiségben pedig mérgezővé teszik. Mivel a sütés-főzés során a konkolyból származó méreganyag nem bomlik le, görcsöket, keringési zavart és fejfájást okozhat.

Fájhat tehát a fejünk a világban működő ellenséges emberek művei miatt, de sokkal inkább örvendezhet a szívünk jó Gazdánk jó magokkal teli lelki kincstára miatt, amely soha ki nem ürül, és amelyből mindig igényelhetjük az utánpótlást. Jó kertészkedést minden lelkes olvasónak!

Fekete Szabolcs Benedek

GÖRÖGKATOLIKUS LELKISÉG

A Szent Liturgiáról (135.)

Természetesen a bizánci egyházban is a vízkereszt napjához (január 6-ához) kötődik a „nagy vízszentelés”. Amde a szerkönyvünk tartalmaz egy rövidebb változatot, mégpedig „a Makkabeusok napján”, augusztus 1-jén. Zárójel megjelöléséül olvasható itt: „a szükséghez képest bármely napon végezhető”.

A „szokásos kezdet” imafüzér után a 142. zsolttart imádkozzuk, mely végig alázatos kérés az Isten felé. Középponti – és a szertartásba illő – gondolata: „lelkem eped érted, mint a vízért szomjazó föld” (Zsolt 142,6). Utána vízkereszt, vagyis úrjelenési gondolat következik: „Isten az Úr, ki megjelent nekünk, áldott ki az Úr nevében jó”, ami bevezeti a két, Istenszülőhöz szóló tropárt. Aztán a bűnbánati 50. zsolttár következik, illetve olyan rövid bűnbánati tropárok, melyeknek refrénje az Istenszülőhöz fordul az üdvösség elérésének reményében. A következő öt rövid tropárt ez a gondolat uralja: „a vizeket szenteld meg és minden szennytől tisztíts meg minket”, Üdvözítőnk. Az apostoli szakasz istengyermek-ségünket tárja elő (Zsid 2,11-18), majd az evangélium Jézusnak a beteszdei fürdőnél végbevitt csodáját (Jn 5,1-4).

A nagy ekténiába tizenhárom kérés illeszkedik be, éppen úgy, mint a nagy vízszentelés esetében. A vízre kéri bennük a pap Isten áldását, hogy működjen benne a Szentlélek, és hogy szolgáljon a benne részesülők lelki és testi javára. Ezt követi a szertartás leghosszabb imája, amelyben természetesen a víz lelki-testi tisztító hatásáról van szó, s amiben a pap „vízbe merített ujjakkal” alakban áldva a vizet, mondja: Küldd le legszentebb, elevenítő és megszentelő Lelked malasztját és szenteld meg ezt a vizet (háromszor)! Majd így folytatja: „e vízben való részesülés és a meghintés által add nekünk áldásodat bűneink tisztatlanságának lemosására, a sátni gonosz cselvetés, kísértések, rémlátások elűzésére, minden jó cselekedetben és törvényed teljesítésében való előmenetelre”. Közben kéri mindenkire a víz általi gyógyulást. A békességi áldás és főhajtás utáni csendes imában az Úrhoz fordul, aki a Jordánban megkeresztelkedett és a

vizeket megszentelte testünk és lelkünk üdvözülése érdekében.

Ebben a rövidebb vízszentelésben is megvan a látványos elem: „az áldozópap a keresztet háromszor alakban a vízbe meríti, mialatt háromszor éneklék a tropárt: Üdvözítsd, Uram, a te népedet, és áldd meg a te örökségedet”, amihez még két másik is csatlakozik. Majd pedig „következik a keresztcsókolás és a jelenlevő népnek és az egész templomnak szentelt vízzel való meghintése”.

A hármass ekténia (amiben háromszoros „Uram, irtalmazz”-t éneklünk a kérésekre) bővebb formája van jelen a szertartásban, hogy az Úristen „mentsen meg minket a reánk nehezedő igazságos megfenyítéstől és könyörüljön rajtunk”.

Az újabb békességi áldás és főhajtás után a pap hangosan végzi azt az imát, amely a nagy ünnepek előtt a liturgia szertartásában is jelen van, hogy az összes, minden kategóriába csoportosított szentet segítségül hívja. Az elbocsátásban pedig megjelenik a napi szenteknek „a hét Makkabeus szent vértanúnak” a neve is.

Ivancsó István

JÚLIUS 23., ÉVKÖZI 16. VASÁRNAP

(Szent Brigitta szerzetesnő, Lenke) – Bölcs 12,13.16-19 (Isten alkalmat ad a bűnök megbánására.) – Róm 8,26-27 (A Szentlélek könyörög bennünk, emberi szóval ki nem fejezhető fohászokkal.) – Mt 13,24-43 vagy Mt 13,24-30 (A jók és a rosszak szétválasztása az itélet napján következik be.) – Zsolozsma: IV. zsolttárhét – Énekrend: Ho 223 – ÉE 591, Ho 223 – ÉE 147, Ho 127 – ÉE 596, Ho 191 – ÉE 219.

JÚLIUS 24., HÉTFŐ – Árpád-házi Szent Kinga szűz, szerzetesnő emléknapija (Krisztina) – Kiv 14,5-18 – Mt 12,38-42.

JÚLIUS 25., KEDD – ID. JAKAB APOSTOL ÜNNEPE (Kristóf) – 2Kor 4,7-15 – Mt 20,20-28.

JÚLIUS 26., SZERDA – Szent Joakim és Szent Anna, a Boldogságos Szűz Mária szülei emléknapija (Anikó, Anita) – Kiv 16,1-5.9-15 – Mt 13,1-9.

PÁRBESZÉD A LITURGIÁRÓL

Engesztelődjétek ki szívből!

Mielőtt részesednénk Krisztus testében és vérében, a liturgia vezetője felszólít bennünket arra, hogy engesztelődjünk ki szívből egymással. Az életben az igazán fontos dolgokat egészen egyszerű szavakkal lehet a legpontosabban kifejezni. Egy sokszor ismételt mondat, amit rutinszerűen el is engedhetünk a fülünk mellett, de életadó igévé is válhat, ha közel engedjük magunkhoz.

A liturgiában ezt a Miatyánk közös elimádkozása előzi meg. Kiengesztelődésünk egymással az Úr imádságának egyetlen feltételes kérésének tettekre váltása: „bocsásd meg a mi vétkeinket, amint mi is megbocsátunk az elénkünk vétkezőknek”. Isten előtti őszinteségünket akkor szerezük vissza, ha képesek vagyunk a megbocsátásra és ugyanakkor alázattal elfogadjuk azt is, amiben mi magunk megbocsátásra szorulunk. Megtérésünk nyit utat annak, hogy Istennel és egymással békére találjunk.

Kölcsönös kiengesztelődésünk egyszerre feltétele és következménye annak, hogy bár méltatlanok vagyunk rá, Isten bennünket anyai szeretettel elfogad. A liturgia tudatosan dolgozik azon, hogy saját irgalomra és megér-

tésre szorultságunkat szem előtt tartsuk, és azt kimondva Isten békéje betölthesse szívünk és életünk békétlenségét.

Szavaink lehetnek következmény nélküliek, gesztusaink hamis formalitások. Éppen ezért a magyar nyelvű felszólítás nemcsak arra hív, hogy engesztelődjünk ki egymással, hanem arra is, hogy a kiengesztelődés szívből fakadjon. Szent Agoston (RA 12) és Szent Benedek (RB 19,7) is arra buzdít szerzeteseknek írt regulájában, hogy amikor imádkozunk, szívünk szavatoljon szavainkért.

A kiengesztelődés legnehezebb távlatát önmagam meghallgatása és ítélezésmentes elfogadása. Amit másoknak nehezen tudok megbocsátani, az rólam is szól: valójában én is sebzett vagyok. Ha viszont megnyílok arra, hogy kiengesztelődjek saját élettörténetemmel és személyiséggemmel, önazonossá válok, és képes leszek őszinte kapcsolatokra, hogy úgy szeressem felebarátomat, mint önmagammat (Mk 12,31). Az önmagammal megtalált egység elvezet ahhoz, hogy Krisztus testének és vérének vétele által Istennel is egyesülhessek.

Gérecz Imre OSB

A HÉT SZENTJE

Árpád-házi Szent Kinga

Július 24.

IV. Béla magyar király és Laszkarisz Mária bizánci császári hercegnő elsőszülött gyermekeként látta meg a napvilágot. Árpád-házi Szent Margit nővére volt. IV. Béla udvarában mind a domonkosok, mind a ferencesek szívesen látott lelkivezetők és tanácsadók voltak. Így juthatott Kinga egész fiatalon arra az elhatározásra, hogy teljesen Istennek szentelje életét.

Nem sejtette, hogy életéről mások már tárgyalnak – nélküle. A lengyel származású Szalóme vette föl a Boleszló krakkói és szandomiri herceggel való házasság gondolatát az ötéves Kinga szüleinek. Ők ekkor még előkelőbb férfit szántak leányuknak, ám a tatár veszedelem miatt a katonai segítség lett a döntő szempont, így 1239-ben mégis igent mondtak a szomszédos lengyel fejedelem leánykérő küldöttségének. Leányuk néhány napos vívódás után beleegyezett akaratkába. Bizott benne, hogy ha valóban Isten sugallta neki szüzességi fogadalmát, lehetővé is teszi majd teljesítését. Az országra szóló esküvő és lakodalom után nehezen, de sikerült rávennie férjét, hogy tartsa tisztelben szüzességi fogadalmát, sőt ő is tegyen ilyen fogadalmat.

A tatárok a muhi csata évében Lengyelországban is pusztítottak. A királyi pár előbb a szepességi Podolinba menekült, majd a Dunajec bal partján épült Csorsztin várában húzta meg magát. Kinga teljes hozományával hozzájárult a tatárok elleni védelemhez, majd adományokkal segítette az ország újjáépítését,

templomokat, kolostorokat alapított, segítette az árvákat, özvegyeket és minden rászorulókat. A tatárok elvonulása után hazalátogatott Magyarországra, hogy édesapjától kérjen segítséget a nélkülözhető lengyel nép számára. Ekkor kapta ajándékba a máramarosi sóbányát. A híres wieliczki sóbányákat 1251-ben nyitatta meg.

Férje hosszabb betegeskedés után, 1279-ben meghalt. Temetésén Kinga már a klarisszák ruhájában vett részt. Jolán húga társaságában – aki fél évvel előbb szintén megözvegyült – annak az őszandeci zárdának a lakója lett, amelyet annak idején férjével együtt építtetett és látott el javadalmakkal. Jótékonykodással és önmegtartó imaéletben teltek napjai. A közösség 1284-ben főnöknővé választotta. 1287-ben egy tatár betörés elől nővértársaival együtt ismét Csorsztin sziklavarába menekült. A szandeci kolostort feldúlták a tatárok, és Kingának kellett újjáépíttetnie.

L. K.

A hét liturgiája

A év

JÚLIUS 27., CSÜTÖRTÖK – Szent Charbell Makhlof áldozópap emléknapija (Olga, Árvácska) – Kiv 19,1-2.9-11.16-20b – Mt 13,10-17.

JÚLIUS 28., PÉNTEK (Győző, Szabolcs, Viktor) – Kiv 20,1-17 – Mt 13,18-23.

JÚLIUS 29., SZOMBAT – Szent Márta, Mária és Lázár emléknapija (Flóra, Beatrix, Virág) – 1Jn 4,7-16 – Jn 11,19-27 vagy Lk 10,38-42.

JÚLIUS 30., ÉVKÖZI 17. VASÁRNAP (Aranyzavú (Krizológ) Szent Péter

püspök és egyháztanító, Judit) – 1Kir 3,5.7-12 (Trónraléptekor Salamon bölcsességért könyörög.) – Róm 8,28-30 (Isten eleve arra rendelt minket, hogy Fiának képmását öltjük magunkra.) – Mt 13,44-52 vagy Mt 13,44-46 (Isten országa többet ér minden földi kincsnek.) – Zsolozsma: I. zsolttárhét – Énekrend: Ho 221 – ÉE 590, Ho 221 – ÉE 150, Ho 116 – ÉE 598, Ho 274 – ÉE 361.

Krisztus vére a híveknek lelki békéje és gyönyörűsége

Főbúcsú a bátai Szent Vér-kegyhelyen

Jézus Szent Vérének ünnepét kétnapos búcsúval ünnepelték július 8-án és 9-én a bátai kegytemplomban. Az ünnepi szentmisét a búcsú második napján Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek mutatta be Nyúl Viktor, a kegyhely plébánosa koncelebrálásával.

A liturgián a Szent Sír Lovagrend képviselői is részt vettek, de érkeztek hívek a Pécsi Egyházmegyén innen és túlról is: Bajáról, Sükösdről, Bátaszékről, Pécsről, Várdombról, Szekszárdról, Kecskemétről, Kecelről, Dunaszekcsőről és Nagynyárádról is. Többen ünnepi népviseletet öltöttek magukra a jeles alkalomra.

Jézus Szent Vérének ünnepét korábban csak Magyarországon ülték, augusztus 8-án. 1849-ben IX. Piusz pápa az egész Egyház számára előírta az ünnep tartását, a dátumát pedig áttette július 1-jére.

A Szent Vér egyetlen magyarországi kegyhelye Bátán található. A kegytemplom a falu fölötti dombon, az egykori bencés apátság helyén áll, amelyet még Szent László király alapított 1093-ban. A hagyomány úgy tartja, hogy 1350 körül a monostortemplomban szentmisét bemutató pap kezében az átváltoztatott szentostya vérezni kezdett, és ez a jelenség két évszázadon

keresztül folyamatosan látható volt. Ennek az eucharisztikus csodának köszönhető,

hogyan a 15. század elejére Bata országos híru zarándok- és kegyhelyré vált, ahova még a királyaink is elzarándokoltak. 1434-ben IV. Jenő pápa adományozott búcsú kiváltságot a kegyhelynek.

A történelmi idők kegyhelyhez fűződő emlékeinek méltatásával kezdte a szentmise homíliáját Bábel Balázs kalocsa-kecskeméti érsek is, majd

a vér jelentőségéről beszélt. „A vér minden vallásban szent jellegűt öltött, különösen a kinyilatkoztatott vallásban, legyen az Ó- és Újszövetség. Az Ószövetségben nagyon fontos parancsok és intelmek fűződnek a vérhez, mert azt a régiek is tudták, hogy ha valakinek ki-

az átkozott legyen. A vért, miután Isten tulajdona, nem lehetett elfogyasztani. A vének a tilalma arra is vonatkozott, hogy óvakodni kellett még az állati vértől is.”

„Amikor az Újszövetségben eljutott a kinyilatkoztatás a csúcspontjára, akkor a vér meg-

natára.« És hozzátesszi: »Igyatok ebből mindnyájan!« Az apostolokban nagyon mély gondolatot ébresztett, mert addig nem lehetett vért fogyasztani, s az Úr Jézus azt mondja, igyunk belőle, mert az én vérem kelyhe – folytatta az érsek – Krisztus vére mindany-

lágban, amelyikben élünk, hogy legyen béke, megnyugvás, mert sem Európa, sem a hadakozó felek nem akarnak békét. Ezrek, százezrek halnak meg a semmiért, sok családra szenvedést hozva. Krisztus vére a lelki békének legyen a forrása és gyönyörűsége.”

„Talán búcsúfiaként ezt is kérhetnénk s vihetnénk haza magunkkal. Egyrészt a lelki megerősödést, hogy ki merjünk állni hitünkért, vállaljuk érte a szenvedést és vállaljuk a nehézségeket. Ugyanakkor kérjük a keresztben meghalt Krisztustól, hogy az ő vére adjon nekünk lelki békét s lelki örömet, mert nagy szükségünk van rá ebben a világban és olyan erőt ad nekünk, amely a mindennapokhoz, az élet terheinek elfogadásához, elviseléséhez isteni kegy és isteni ajándék!

Krisztus vére, értünk kiontott vér, moss tisztára bennünket, add azt a lelki erőt, ami a vértanúkban volt és add meg a lelki békét mindannyiunk számára! Ámen” – zárta az érsek a szentbeszédét. Az ünnepi szentmise az immár hagyományossá vált körmenettel zárult.

**Forrás: Pécsi Egyházmegye
Fotó: Bátaszéki Plébánia**

Menjünk mélyebbre!

Húszéves jubileumát ünnepli a Szeged-Csanádi Egyházmegye ifjúsági tábora

Vissza- és előretételezés, hagyományörzés és újrászínezés alkalmát volt a jubileumi tábor. A Szeged-Csanádi Egyházmegye ifjúságpasztorációs irodája idén is meghívta a középiskolás fiatalokat Domaszék-Zöldfásra egyházmegyei táborába. Július első hetében elméleti, tartalmas hetet nyújtottak ezúttal is a résztvevőknek.

Miben lehet, és miben kell többnek lennie az egyházmegyei ifjúsági táboroknak? – tették fel a kérdést a 20. alkalommal rendezett tábor szervezői. A „Színezd újra”-mottó jegyében hívták a kérdés átgondolására, válaszok keresésére az ifjúságpasztorációs iroda (IPC) munkatársai.

A húszéves jubileum visszatekintésre és újragondolásra hív – fogalmazta meg Serfőző Levente ifjúsági referens azt a feladatot, hogy meg kell találni, miben tud az egyházmegyei tábor többet adni, mik az értékei, illetve a megkülönböztető jegye, ami a jövőben is vonzóvá teszi a fiatalok számára. Felidézte, hogy a kezdeti időszakban csekély volt a táborbírálat, egy-egy kistelepülésen élő fiatal számára alig volt lehetőség nyári közösségi együttlétre, ma pedig élménytáborok sokasága verseng a fiatalokért. Eredetileg az egyházmegye kisebb és nagyobb településeinek fiataljainak teremtettek találkozási lehetőséget, hogy kialakuljon bennük az egyházmegyei identitás. A kezdeti célok ma is fontosak, de ma már ennél többre van szükség. „Az irány jó, kell a találkozási lehetőség, az élmények, de mellette kell a

tartalom, az értékalapú témák, olyan kérdésfelvetések, melyek érintik a fiatalok hétköznapijait. Ezeket kell elővenni, megbeszélni, meghallgatni a fiatalok kérdéseit, együtt keresni a válaszokat, és érthetővé tenni számukra az evangélium irányutatását. Menjünk mélyebbre!” – határozta meg a céljukat Serfőző Levente.

Az ifjúságpasztorációs iroda meghívására ötven táborozó középiskolás részvételével és közel húsz önkéntes vezetésével zajlottak a programok. Élményelemek, beszélgetések, lelkinap, Face2face-imaest, előadások, tanúságtételek, kirándulás, sok sport, játék – ez az a vonzó összeállítás, ami miatt évről évre visszajárnak Domaszék-Zöldfásra a diákok Mezőtúrtól Apátfalváiig, Mórahalomtól Gyuláig, lefedve az egyházmegye egész területét.

„Nem a nagy számokról szól a tábor: a résztvevők száma mindig ötven-hetven fő között mozog. De itt szerelmek születtek, házasságok kötődtek, barátságok alakulnak és erősödnek meg. A táborozók többsége a helyi egyházközségében a közösségi élet motorjává válik. Nem egy fiatal választja a hitoktató hivatást, néhányan az IPC munkatársai lettek, és a Szent Gellért Szeminárium két újmisési papja is itt táborozott középiskolásként. Korábbi táborozók ma csoportvezetőként kapcsolódnak be a tábor életébe. A Jóisten munkálko-

dik, sok személyes gyümölcse van annak, ha a kísérőként a fiatalok mellé szegődünk” – sorolja fel Serfőző Levente az öröme okot adó elköteleződéseket.

Az évek során kialakult a programstruktúra. Míse nyitotta a tábor, melyen az újmisési Aleksza János mondta a homíliát. A tábor mottójából indult ki. „Színezd újra” hív föl a mottó, és a tábor megadja ennek lehetőségét. A szónok arra mutatott rá, mindenkinek magának kell újra gondolni életét, s változtatni azon. „Lehetőség lesz ebben az egy hétben barátságokat megújítani, újakat kialakítani, lehetőség átgondolni életünket. Van lehetőség vidámnak lenni, játszani, szórakozni. És van lehetőség az Istennel való kapcsolatunk megújítására, átgondolására is. Mindezek lehetőségei. Rajtam múlik, hogy élek-e velük. Újrászínezem-e az életemet?” – tette fel a kérdést a fiatal pap.

A mottó jegyében a napok színt kaptak, kapcsolódva az adott témá-

hoz. Az első napot a rózsaszínre festették az újratalálkozás öröme jegyében. A második nap volt a kék, a víz és Mária színe, őket az életadásban kapcsolták össze. A téma egyszerre szólt a teremtésvédelemről és állította középpontba Máriát, arra hívva fel a fiatalok figyelmét, mit jelent számukra Jézus anyja. A harmadik napot a zöld jelképezte, a középpontjában a természet állt. Ez volt

a tábor hagyományos kirándulásának napja. Minden évben a Szeged-Csanádi Egyházmegye valamelyik települését keresik fel, hogy ezáltal is formálják az egyházmegyei identitást. Idén Szabadkigyóásra és Nagykopáncsra látogattak, a Wenckheim-kastély és Szent István-templom volt a célpont. Az Árpád-kori román stílusú templom a XI. században épült, majd a XIII. században gótikus elemekkel bővítették. A végtelen alföldi síkon álló templomhoz gyalogos zarándokként érkeztek a fiatalok, és szentmisét ünnepeltek. Serfőző Levente a reményről beszélt: azzal, hogy lehetőséget adunk valakinek, a jövő reményét adjuk. A következő nap, a hagyományos lelkinap színe a tisztaság színe, a fehér volt. Jyoty Jampana és Anna Maria Pelka szalvator nővérek beszéltek arról, hogyan élnek meg ők, szerzetesek a tisztaságot, s a táborlakók is elmondták, mit jelent a számukra a tisztaság. A csoportvezetők bemutatták az ima-

módokat, és lelkitükroket ismertettek meg a fiatalokkal. A Face2face imaesten két volt táborozó tett tanúságot arról, mit jelentett számukra a Zöldfás, és hogyan találták meg helyüket az egyházmegyei pasztorális életében. Az imaest alkalom volt arra, hogy a fiatalok éljenek a megismert imaformákkal. A sárga szín – az élet-erő, vidámság – napján Mórahalomra mentek a táborozók. Elhagyhatatlan program a termálfürdő, évente vissza tudnak járni a városka támogatásával. A napot egy jubileumi est zárta. Fényképekkel illusztrálva tekintettek vissza az eltelt húsz évre, majd Christian Party következett – tánc, szórakozás. A záró szentmisét Gyulay Endre emeritus püspök mutatta be, akinek püspöksége alatt teljes támogatásával indult az egyházmegyei tábor. Hálát adtak Istennek az elmúlt húsz évért. Gyulay Endre azt fogalmazta meg, a hálaadásban Isten kell dicsőítenünk. „Mi lehetne nagyobb dicsőítés, mintha odaadjuk neki a szabad akaratunkat?” Arra hívta a táborozókat, gondolják át, kik azok, akikről környezetükben példát tudnak venni. Vajon tanulunk-e tőlük? – tette fel a kérdést. Figyelmeztetett istengyermekségünkre. „A mindennapokban megéltük-e ezt? Oda tudunk fordulni Istenhez, úgy, ahogy szüleinkhez tesszük? Elmeséljük-e neki, milyen volt a napunk?” Gyulay Endre arra buzdította a fiatalokat, fordítsák figyelmüket, erőkeresület istengyermeki kapcsolatuk építésére. A nap piros színe, a Szentlélek, az erő, a tűz színe azt üzenté, mindenkit visszavárnak.

**Trautwein Éva
Fotó: Szeged-Csanádi Egyházmegye**

Közösség, élmények, barátság

Húszéves a Katolikus Tábort Püspökség gyermektáborra

Minden évben több turnusban várja a katonák és a honvédelmi alkalmazottak gyermekeit a Katolikus Tábort Püspökség a Környezet- és Természetvédelmi Gyermektáborában. Idén a jubileumi, huszadik tábor első turnusában több mint harminc gyermek vett részt július 2. és 7. között a Zala vármegyeyi Karmacson.

mellett az, hogy barátságok születhessenek, és megtapasztalják, milyen érzés egy hétig internet és okoseszközök nélkül élni.

A látogatás végén a táborozók és a vezetők – köztük Berta Tibor tábort püspök – tortával ünnepelték meg a tábor huszadik születésnapját.

Dombóvári Pirooska őrnagy, a tábor szervezője elmondta: 2004. július 5-én indult útjára a

Kedden a diákok a reggeli tornát követően ellátogattak Bazsiba, ahol megismerhették Simon István Kossuth-díjas költő, műfordító, újságíró „ősi paraszti fészket”. Simon Pista – ahogy korábban a helyiek hívták – életútját Markovics Milán Mór őrnagy, a HM Katolikus Tábort Püspökség pasztorális helynöke mutatta be.

Az emlékházban tett látogatást követően a csoport útja – Alácsi Ervin János alezredes, a HM Katolikus Tábort Püspökség általános helynöke kíséretében – Túrjére vezetett, ahol megcsodálhatták a község Gyümölcsoltó Boldogasszony-templomát.

Az érdekes történeti beszámolót követően a gyerekekre egy kalandos és izgalmas, négy kilométeres túra várt, melyet a szervezők csipetnyi feladatokkal fűszereztek. Az első állomáson egy magaslesből „leeső” és megsérülő bajtársukat látták el.

A második állomásnál keresztretjvényt fejtettek. Harmadik feladatként meg kellett tipelniük, mi mekkora és milyen távolságra van, míg a negyedik feladatként gyakorló kézigranátot dobtak célba.

A nap hátralévő részében, az ebédet követően, mindenki megmártózhatott a Szajki-tavakban. Azonban ezzel még nem merült ki a programok izgalmas tárháza: a gyerekekre a hét többi napján kézműves-foglalkozás, különböző interaktív játékok, kalandpark és megannyi szórakozás várt még.

A tábor utolsó előtti napján, csütörtökön a jubileumi ünnepségre ellátogattak Böröndi Gábor altábornagy. A Honvéd Vezérkar főnöke megtekintette, hogy milyen foglalkozásokon vesznek részt a gyerekek akkor, amikor nem kirándulnak vagy a Balatonnál strandolnak. A karmacs tábor hívős épületében a táborozók kipróbálhatták a lézerlövészetet és egy VR-szimulátort is, a tanultakat pedig bemutatták az altábornagy látogatásakor.

Böröndi Gábor altábornagy elmondta: a Magyar Honvédség és a HM Katolikus Tábort Püspökség húsz éve szervezi a tábor, melynek lényege a környezet- és természetvédelem

tábor. Akkor még Zalaváron sátrakban laktak a gyerekek. A covid-19-világjárvány után már Karmacson rendezték meg a környezet- és természetvédelmi tábor, ahova idén két turnusban már több mint hatvan gyermek érkezik. „A táborba mindig csempészünk egy kis katonai és egy kis vallási programot is. Nálunk nincsen mobiltelefon, se internet, se tévé, se rádió. A gyerekek egymásra vannak utalva, beszélgetnek, és pont ez adja az egész tábor varázsát, hogy együtt építik a közösséget.”

Markovics Milán Mór őrnagy hangsúlyozta: a tábori lelkesítő feladat része a foglalkozás a katonákkal. Pihenésüket azzal segítik, hogy gyermekeik részére aktív táborot biztosítsanak.

Mi sem bizonyítja jobban a tábor népszerűségét, mint a visszatérő fiatalok. Gillányi Zsuzsanna Lili testvére hatására immáron másodjára vesz részt az egyhetes, programdús eseményen. „Már most tudom, hogy kalandos és boldog élményekkel fogok hazatérni. A legjobban a strandolást vártam” – mesélte a lány.

A táborba a Honvédelmi Minisztériumban, illetve a Magyar Honvédségnél aktív szolgálatot teljesítő hivatásos és szerződéses katonák, honvédelmi alkalmazottak, valamint kormánytisztviselők gyermekei jelentkezhetnek. A környezet- és természetvédelmi tábor második turnusát július 16-21. között tartják meg.

A tábor minden napjáról képes beszámoló olvasható a Katolikus Tábort Püspökség honlapján.

Forrás: Katolikus Tábort Püspökség
Fotó: Rácz Tünde, Kormány Gábor

Áldottak vagyunk

Szent Benedek nyári ünnepe Tihanyban

Szent Benedeket, a bencés rend alapítóját ünnepelték július 11-én a 18 órai szentmisében a tihanyi bencések. A szertartás főcelebránsa Kovács Gergely gyulafehérvári érsek volt.

A tihanyi bencés monostort I. András király (1046–1060) 1055-ben alapította Szent Anyos és Szűz Mária tiszteletére. Az alapító királyt itt temették el 1060-ban. A kolostor alapító oklevele a legrégebbi, eredeti formájában fennmaradt magyarországi oklevél, amelynek latin nyelvű szövegében magyar szavakat, kifejezéseket is használtak, ezért a magyarság egyik legkorábbi fennmaradt írásos nyelvmemléke is.

A bencés rend a kommunista éra után 1990-ben térhetett vissza Tihanyba, a kolostoregyüttest azonban csak 1994-ben kapta vissza a magyar államtól. 1992-ben elindult a templom belső restaurálása (falképek, oltárok), a munkálatok 1996-ra fejeződtek be, amikor megkezdődött a kolostor teljes felújítása.

A tihanyi apátságban jelenleg tizenkét bencés szerzetes él, akik a környék lelkipásztori teendőit is ellátják Mihályi Norbert Jeromos perjel vezetésével, aki Korzenszky Richárd után, 2018-ban vette át ezt a tisztséget. Az apátság sok kulturális programnak (kiállítások, hangversenyek, találkozók) és konferenciának

ad helyet. A monostor mellett 40 fős vendégház található, ahová egész évben érkeznek lelkigyakorlatos csoportok, konferenciák résztvevői és egyéb zárandokcsoportok. A szerzetesek az apátság fenntartásában működő Tihanyi Bencés Iskolában tanítanak. Emellett gyógynövényteákat készítenek, gyertyamártással és gyertyaöntéssel is foglalkoznak.

Tihanyiak és környékbeliek, bencés öregdiákok, bencés diákok, a bencés rend barátai voltak jelen Tihanyban, a bencés apátságban

Szent Benedek rendalapító nyári ünnepén, július 11-én. 18 órakor vesperással kezdődött, szentmisével folytatódott az ünnep, amelyet Kovács Gergely gyulafehérvári érsek mutatott be.

Délután érkezett meg Győrből a Szent Benedek Zarándoklat mintegy száz zarándokkal, akik Győrből indulva, Pannonhalma és Bakonybél érintésével érkeztek meg. Ők a szentmise elején ünnepélyesen vonultak be az apátsági templomba.

Gyulafehérvár ősi püspöki egyházát és a tihanyi bencés apátságot egyaránt a 11. században, a szent királyok korában alapították. A gyulafehérvári főegyházmegeyből a székelyudvarhelyi Szent Miklós-plébánia a tihanyi egyházközség testvérplébániája.

Az ünnepség Mihályi Norbert Jeromos perjel üdvözlő szavaival és ünnepélyes, énekelt vesperással kezdődött.

Kovács Gergely érsek homíliájában Szent Benedek példáját a felolvasott szentírási részek összefüggésében mutatta be és ajánlotta példaként a jelenlevők, köztük a bencés diákok figyelmébe. Benedek neve nyomán, ami a latin benedictus szóból származik, az áldás, megáldottság mozzanataira többször is utalt. Kiemelte: Isten nem vonja meg, nem vonja vissza szeretetét a mi hűtlenségünk ellenére.

A megosztott, címkéző mai embernek szólt a gyulafehérvári főpásztor figyelmeztetése: Isten mindenkét szeret, a közömböst, a tőle eltávolodottat is, nekünk magunknak is e jó hír fényében kell saját szerepünket megélni és betölteni. Hogy ez mi? Belső „cellánkban” gyakran időzve keresnünk kell az Úr társaságát; hallgassuk és halljuk is meg az ő szerető hangját, és tőle fogjuk hallani: „Áldott vagy”, bár sokszor áldatlannak tűnik a mi életünk. „Az áldott ember jellemzője, hogy bárhol van, jelenléte áldás, és az áldás szavai szólnak belőle” – mondta Kovács Gergely érsek.

Áldottak vagyunk, az áldott ember pedig jó és szép, belőle jóság, békesség, tisztaság árad. Az áldott emberek megváltoztatják és megmentik a világot. „Több áldást és egyre kevesebb átkot” – e kívánsággal zárta beszédét a gyulafehérvári főpásztor.

Forrás: Romkat.ro
Fotó: Halász Gábor

Június 28-án szentmisével zárták a 2022/23-as tanévet a Szombathelyi Egyházmegye katolikus iskoláinak dolgozói. A szentmise végén került sor a Szent Gellért-díj átadására is. Sándor Katalin Filoména nővér személyes hangú beszámolóját olvashatják.

Hálaadó szentmisére gyűltek össze az egyházmegye katolikus iskoláinak dolgozói. A Te Deum főcelebránsa Székely János püspök volt, aki a szentmise elején arra hívta fel a figyelmet, hogy egyházi iskoláink az egyházmegye legnagyobb kincsei közé tartoznak. Ahogy Szent István király a legnagyobb kincsét, Szent Imrét a legokosabb és legszentebb papjára bízta, úgy nagyon sok mai szülő is hasonlóképpen érzi: élete nagy kincsét, a gyermekét ránk bízta, mert úgy érzi, itt van a legjobb kezében. Kevesebb itt a csúnya szó, a durvaság, és emberségre, öngyőzésre, értékekre tanítanak, arra, hogy az élet igazi értelmét keressük. János püspök atya arra biztatott, hogy az alapos tudást, gondolkodási és döntési képességet ajándékozzuk a ránk bízottaknak. Szentbeszédében arra tanított minket, hogy nevelni ilyesmit jelent: a szűkös, szubjektív érzések, a szűkös emberi világ sátrából a

A lét tágasságára vezetni a diákokat

Te Deum a Szombathelyi Egyházmegye iskoláiban dolgozóknak

lét tágasságára, teljességére vezessük a diákokat. Nevelni latinul annyit tesz: educare, vagyis kivezetni. Ezekhez a tágasabb kérdésekhez vezetjük a tanulókat: Miért vagyok? Honnan van a világ? Van-e ennek a létnek oka és van-e célja? Mit kell tennem? Merre van az igazi boldogság?

Olyan emberré lenne jó nevelni a gyermeket, aki a léte nagy kihívására választ tud adni. Ember vagy, arra születettél, hogy szeress! Akkor szép az életed, ha megtanulod a szeretet tudományát! Megtanítani szeretni, mélyen gondolkodni, felfedezni a valóságot, az igazságot. Az ember a lelke mélyén sejtje és tudja az Isten közelségét. Ahogy egy ateista mesélte: „Gyakran kiülök a város szélén egy dombra. Úgy érzem, valaki hallja, amit mondok.” Még a teljesen ateista ember is érzi, sejtje, tudja, hogy a léte legmélyén jelen van valaki más, hogy ölelte éli az életét, hogy ő ismeri az élete fájdalmait, örömeit. Egy tanmese szerint elkezdene hinni egy nagyon bölcs, ügyes zongoraművészen a zongorában élő egerek. Jön egy felvilágosult

egér, aki azt mondja: „Felejtétek el a zongoraművészt! Itt fémhuzalok vannak csak, azok rezegnek, nincs itt semmilyen zongoraművészt.” A zongoraművész rendíthetetlenül, gyönyörűen játszott tovább.

A mai ember gyakran így gondolkodik. Elfeledkezik a zongoraművésztől, csak a DNS-láncokat látja. Mi az egyházi iskoláinkban azt mondjuk: vedd komolyan az életedet, minden döntésedet, a házasságodat, gondolataidat és tetteidet! Mindennek van beteljesedése. Igazi, hiteles boldogságot hoz mindez a gyermek életébe. Igazi emberi élet Isten szeretete nélkül nincs. Szeretnénk ragyogó, csillogó szemű gyermekeket nevelni. Sátorból kivezetni a lét teljességébe, tágasságába. Rádöbbenni arra, hogy szeretetre születünk, s hogy az életünket oda kell adnunk.

A szentmise után Tóth József, a helyi Egyházmegyei Katolikus Iskola Főhatósága (EKIF) igazgatójának évzáró gondolatait hallgathattuk meg. A tanév során egyházmegyei intézményeinkben 3370 gyermek és 453 pedagógus végezte munkáját.

Intézményvezetői megbízatások átadására is sor került. A Boldog Bathyány László Katolikus Általános Iskolából Kiskós Kitti igazgatónő, a Boldog Brenner János Óvodából Pintérné László Ildikó igazgatónő, a Boldog Brenner János Általános Iskola és Gimnáziumból Englert

Zsolt igazgató úr vehette át a megbízási levelet.

A Szent Gellért-díjak átadása volt a templomi jelenlétünk utolsó mozzanata. A Szent Gellért-díj ezüst fokozatát Kovács Ferenc tanár úr, arany fokozatát pedig Kovács Attila tanár úr, Németh Zsuzsanna Mária tanárnő, Nagyné Horváth Edit tanárnő, Szalai Ferenc Jánosné tanárnő és Ernyey Tiborné tanárnő kapták.

Forrás és fotó: Szombathelyi Egyházmegye

A jónak adjunk teret

**Püspöki látogatás
a Somogy Vármegyei Büntetés-végrehajtási Intézetben**

Varga László megyéspüspök szentmisét mutatott be a Somogy Vármegyei Büntetés-végrehajtási Intézetben július 9-én. A főpásztor a fogvatartottakért és hozzátartozóikért ajánlotta fel a szentmiseáldozatot, prédikációjában az áteredő jó-ságról és a belső szabadságról beszélt.

a határ: mi magunk dönthetjük el, hogyha bánatnak, miként reagálunk rá. Istentől mindannyian belső szabadságot kaptunk. A külső szabadságunkat elvehetik, bezárhatnak bennünket, azonban ha megőrizzük a belső szabadságunkat, és mindig a jót akarjuk választani, akkor növekedni fogunk az emberségben

A világban rengeteget beszélnek a bűnről, sokszor az Egyházban is. A bűn kapcsán beszélünk az áteredő bűnről, én azonban sokszor beszélek az áteredő jó-ságról, melyről hiszem, hogy létezik. Nem gonosztevéként született egyikünk sem, hanem ott van bennünk a jó-ság, amely ha teret kap és kibontakozik, akkor nagyon szépen tudja formálni az életünket. Természetesen ha rossz döntéseket hozunk, akkor az áteredő jó-ság helyett az áteredő bűn kap teret, rombolva az életünket – fogalmazott a megyéspüspök, majd egy hajléktalanokkal kapcsolatos élményét idézte fel. Elmondta, hogy egy hajléktalanszállón tett látogatásakor a gondozottak megkérték, imádkozzon elhunyt társaikért. Szentmisét mutatott be, s a prédikáció során nem a főpásztor beszélt, hanem a jelen lévő hajléktalanok mondtak jót elhunyt társaikról.

Mi döntjük el, hogy a rossznak vagy a jónak adunk-e teret. Mindig a saját szívünkben van

és a szeretetben – emelte ki a megyéspüspök, aki a szentmise végén egyenként megáldott minden fogvatartottat.

A megyéspüspököt elkísérték a börtönmisszió szolgálói, Sitkei Lukács állandó diakónus, börtönlelkész, illetve a Meghívta! Zenekar tagjai, akik a szentmisén zenei szolgálatot végeztek.

Forrás: Kaposvári Egyházmegye
Fotó: Kling Márk

A gyakorlatra fókuszálva

Több mint ezer hallgató fejezte be tanulmányait az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen

A diplomaátadó ünnepségekkel július 7-én és 8-án zárult le az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem 2022/23-as tanéve, amely az egri felsőoktatás történetében immár a 249. oktatási esztendő. A végzősök között most is jelentős arányban vannak a pedagógiai kar hallgatói.

A tavaszi félév végén Egerben 969, Jászberényben 81 fő, összesen tehát 1050 hallgató tett sikeres záróvizsgát az EKKE-n; az Egerben tartott pénteki eseményen 722, míg szombaton Jászberényben 81

elkötelezettség, a gyakorlat és tudás megfelelő összhangja, valamint a hivatásteret. „Az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem ünneplő közössége ma a bazilikában gyűlt össze. Olyan, csaknem 250 éves egri

is kínál a fiataloknak. A jövő pedagógusait az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem egyedi támogatással segíti, ezért hozták létre a Pyrker-ösztöndíjat.

A 2022/23-as tanév végén az EKKE hallgatói közül alapszakon összesen 628, mesterképzésben 170, osztatlan képzésben 78 fő teljesítette az oklevél megszerzéséhez szükséges követelményeket. A fentiekben túl felsőfokú szakképzésben 104, szakirányú továbbképzési programokban 70 hallgató zárta sikeresen tanulmányait az Eszterházy Károly Katolikus Egyetemen. Az EKKE végzőseinek 38 százaléka a pedagógusképzésben szerzett diplomát. Angol nyelvű képzésben 18 hallgató tett sikeres záróvizsgát, közülük 7-en alapszakon, 11 fő pedig mesterképzésben vehetett át oklevelet.

A neveléstudomány területén sikeresen habilitált Sanda István Dániel, valamint PhD tudományos fokozatot szerzett Csató Anita, Fodor Zoltán, Herédi Rebeka, Kiss Zoltán, Klem Dénes Attila, Lívják Emília, Nádudvari Gabriella, Sárosi Tünde, Subrt Péter, Tomori Tímea, Tudlik Csilla, Urbán Péter. Az EKKE Történelemtudományi Doktori Iskolájában sikerrel védte meg doktori értekezését Péterffy Gergely Pál.

Az eseményeken Pajtókné Tari Ilona rektor és a karok dékánjai egyetemi és kari kitüntetésekkel, díjakat adtak át az arra érdemes egyetemi polgároknak.

Zentai László
Fotó: Szántó György

végzős hallgató vette át a diplomáját.

Az egri bazilikában pénteken 10 órai kezdettel a bölcsészettudományi és művészeti, valamint a pedagógiai kar végzősei (434 fő), míg 15 órakor a gazdaság- és társadalomtudományi, az informatikai, illetve a természettudományi kar hallgatói (288 fő) vehették át oklevelüket.

A délelőtti díszünnepségen beszédet mondott Hankó Balázs innovációért és felsőoktatásért felelős államtitkár, aki az Eszterházy Károly Katolikus Egyetem „egri modelljét” állította a középpontba követendő példaként. Úgy fogalmazott: a siker kulcsa az értékek iránti

felsőoktatásról beszélünk, melyről a legtöbbször a tanárképzés, pedagógusképzés jut az eszébe. A több mint ezer eszterházyi diplomából mintegy négyszáz oklevél a jövő szempontjából oly fontos pedagógusképzéshez kapcsolódik” – emelte ki Hankó Balázs.

Az „egri modellből” tanulnunk kell, s ennek alapja az érték megőrzése és továbbörökítése, amely kiemelt feladata az egyházi fenntartású felsőoktatási intézményeknek. Az államtitkár rámutatott: a másik alapvetés, hogy az „egri modell” a gyakorlatra fókuszál, s az Egri Főegyházmege mint köznevelési intézményfenntartó rögtön gyakorlatot

A megbocsátás útján

**Ukrán–lengyel kiengesztelődés
a volhíniai mészárlás 80. évfordulóján**

A volhíniai mészárlás 80. évfordulója alkalmából emlékező szentmisét mutattak be az ukraini Lutszki Egyházmegye székesegyházában. A szentmisén együtt emlékeztek a Lengyel Püspöki Konferencia és az Ukrán Római Katolikus Püspöki Konferencia, illetve az Ukrainai Görögkatolikus Egyház püspökei. A szentmisén mécseset helyezett el Volodimir Zelenszkij ukrán és Andrzej Duda lengyel köztársasági elnök.

A megemlékezésen jelen volt még Epifanyij, Kijev és egész Ukrajna metropolitája és Markos Oganjesjan, az Örmény Apostoli Egyház katolikosza. A szentmisén részt vett Ukrajna és Lengyelország elnöke, a lengyel kormány és a diplomáciai testület több képviselője. Nagy számban vol-

nemcsak az áldozatokért szól, hanem értünk is. Imádságunk akkor őszinte, amikor elsiratjuk ezeket az áldozatokat. A szónok a megtérés egyik jellemző vonásának nevezte a megbocsátást és a bocsánatkérést.

Erről szól az ukrán görögkatolikus és a lengyel római

ban három aktuális kérdés van: miért van a rossz, miért van szükség hitre, miért van szükség megbocsátásra és kiengesztelődésre. Újra hangsúlyozta a megbocsátás és a kiengesztelődés közötti különbséget, kiemelve, hogy Krisztus halála és föltámadása által engesztelődünk ki egymással.

Markos Oganjesjan katolikosz megköszönte a szertartás megszervezését és öörmény imádságot mondott. Vitalij Krivickij SDB püspök kommentárt fűzött a mai, Luckban lezajlott történelmi eseményhez: „Immáron nyolcvan esztendeje hordozzák szívükben

tak jelen azon lengyel és ukrán társadalmi szervezetek képviselői, amelyek a két nemzet történelmi örökségének megőrzéséért fáradoznak. Lutszokban továbbá jelen voltak a Szent II. János Pátról nevezett Lovagrend képviselői. Éppen II. János Pál az ukrán-lengyel kiengesztelődés védőszentje.

A mai Nyugat-Ukrajna területén fekvő Volhíniában az egykori Ukrán Felkelő Hadereg több tízezer lengyelt gyilkolt meg 1943 és 1945 között: gazdákat, nőket, gyermekeket, időseket. Július 11-e Lengyelországban hivatalos emléknap, a mészárlást 2016-ban a Szejm (a kétkamarás lengyel parlament alsóháza – a szerk.) népiratásnak minősítette.

A közös emlékezés, a történelmi megbékélés azért is több mint szimbolikus, mert Varsó és Kijev viszonya különösen feszült volt a történelem miatt, egészen az ukraini háború ki-robbanásáig, mely szorosabbra fűzte a két ország kapcsolatát. „Közösen tisztelgünk a volhíniai mészárlás ártatlan áldozatai előtt. Az emlékezés összehoz bennünket! Együtt erősebbek vagyunk!” – írta Twitter-oldalán a lengyel köztársasági elnök a megemlékezésről megosztott videóhoz.

A liturgia előtt a volhíniai tragédia emlékműve előtt tisztelgést tette Ukrajna elnöke, Volodimir Zelenszkij és Lengyelország elnöke, Andrzej Duda, miután az oltár elé mécseseket helyeztek. Imádságot mondott Szejnoszlav Sevcuk ukrán elnök, Stanisław Gądecki érsek, Epifanyij metropolita és Visvaldas Kulbokas érsek.

Prédikációt mondott Kulbokas érsek, Ukrajna apostoli nunciusa. Többek között azt mondta, hogy a mai imádság

katolikus püspökök nyilatkozata. A nyilatkozat egyik részlete azt említi, hogy ha vérző sebeinket tekintjük, akkor nem vagyunk képesek a kölcsönös szeretetre. Mindannyiunk szíve gyógyulásra szorul.

Ez a háború bizonyos értelemben rokoni kapcsolatokat hozott létre az ukrán és a lengyel nép között. Az áldozatok

népeink e hatalmas tragédia következményeit. Fontos lépést jelent az, hogy a mai napon a lucki székesegyházban közös imádságra jöttek össze: Ukrajna és Lengyelország Egyháza és politikusok, élükön az ukrán és a lengyel elnökkel. E lépéssel egy kicsivel más síkra terelhetjük a vitát. Vannak dolgok, amelyek em-

számára, akiről ma megemlékezünk, a legnagyobb vigasztalás a szeretet. Ugyanakkor az a szeretet, amelyről Pál apostolnak a korintusiakhoz írt leveléből az íment olvastunk, számunkra lehetetlennek tűnik. A szónok beszéde végén a jelenlévőket arra biztatta, hogy kérjék Istentől az ily nagy szeretet ajándékát.

A szentmise végén Szejnoszlav Sevcuk nagyérsek fordult a hívő sereghez. Kiemelte, hogy ma az Úr oltára körül egyesül az ég a földdel. „Mi itt, Luckban azt halljuk, amint az ég és a föld, az élők és a holtak egy szóval fohászkodnak: megbocsátunk és bocsánatot kérünk. Isten oltára körül úgy érezzük, hogy egy nép vagyunk.”

Stanisław Gądecki érsek megjegyezte, hogy napjaink-

berileg nézve megoldhatatlannak, viszont ezt megteheti Isten. S e mai találkozó alkalmas lépésnek tűnik ezen ügy megoldására. Ha a további lépések hasonlóképpen a hit szellemében történnének, akkor jó esélyünk lesz arra, hogy a jövőben hasonló hibákat ne kövessünk el. Ez jó meghívás arra, hogy ezt a kérdést egy teljesen más formátumban, Isten jelenlétében oldjuk meg.

Az évforduló alkalmából Legyetek irgalmasok, amint Atyátok is irgalmas! (Lk 5,36) szentírasi idézet alapján az ukraini római és görögkatolikus püspökök közös nyilatkozatot adtak ki.

Forrás és fotó:
Ukrán Római Katolikus
Püspöki Konferencia
Fordította:
Hidász Ferenc OFM

Elkezdődtek a Váci Egyházmegyei Karitás gyermektáborai

Július első napjaiban megkezdődött az első egyházmegyei karitás-gyermektábor Vácán, melynek résztvevőjéhez Marton Zsolt megyéspüspök is csatlakozott a PüspökVác Rendezvényközpontban egy rövid ismerkedésre és közös játékra.

Idén 16 helyszínen mintegy hatszáz gyermek számára biztosítanak táborozási lehetőséget a plébániai karitásközösségek az egyházmegyei karitás-központtal együtt, annak anyagi támogatásával. A váci nyári

tábor lakói Vác és a Dunakanyar egyházi, kulturális és természeti értékeivel ismerkednek, az önkéntes munkatársak kreatív és csoportfoglalkozásokat, vetélkedőket tartanak számukra.

A táborban a karitászcsoportok által támogatott családok gyermekei vesznek részt, köztük többen nagycsaládból érkezett testvérek. Karancsságról, Tápiógyörgyéről, Nagyoroszi-ból, Úllóról, Vácról jöttek, az ukrainai és afrikai menekült gyerekekkel a nyelvi akadályokon is könnyedén átlépve alkotnak egy közösséget.

A Váci Egyházmegyei Karitás nyári táborait az egyházmegye különböző településein szervezi meg júliusban és augusztusban a plébániai közösségek közreműködésével azon családok gyermekeinek, ahol a szülők munkájuk vagy betegségük miatt nem tudnak más módon gondoskodni a gyerekek nyaralásáról, vagy a gyerekeknek éppen arra van szükségük, hogy befogadó közösségekben tölthessenek el egy-egy hetet a nyárból.

Forrás és fotó: Váci Egyházmegye

Közel 1200 gyermek nyaral a nardai táborban

A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás idén 28. alkalommal szervezte meg nyári napközis táborát általános iskolás, főleg nehéz körülmények között élő gyermekek részére. Június 28-tól a nardai plébánia óriási kertjével igazi gyermekparadicsommá vált, ahol nyolc héten keresztül hetente közel 150 gyerek élvezheti a vakáció örömeit.

Ugyan a tábor már a nyári szünet első hetében elindult, a hivatalos, ünnepi megnyitót június 28-án tartották. A nyitó szentmisét Székely János szombathelyi megyéspüspök mutatta be.

A szentmise előtt a gyerekek lelkesen gyakorolták az énekeket, ebben segítségükre voltak a szombathely-szöllősi Jézus Szíve-templom Szöllőszemek zenekara tagjai is, akik a szentmise zenei szolgálatát látták el.

Székely János megyéspüspök köszöntőjében felidézte gyermekkorai nyarait, amelyeket gyakran töltött a családjával a Balaton mellett. Sokat játszottak, úsztak, bicikliztek, sakkoztak, azonban, mint mondta, volt valami különleges ezekben a nyaralásokban. Édesanyjával és húgával minden reggel átbicikliztek a szomszéd faluba, hogy ott a templomban szentmisén vehessenek részt. A nyaralásukon ott volt Jézus.

Szentbeszédében Székely János arról beszélt, hogy a tábor kihívja a szobájukból a gyerekeket, hogy ne csak a gépekkel foglalkozzanak, hanem az emberekkel is. „Isten hív titeket otthonról, a szobából a telefon mellől, hogy nézzétek a gyönyörű világot, nézzétek egymás arcát, hogy az életetek, gazdagabb, szebb legyen” – mondta a szombathelyi főpásztor.

Ennek a tábornak a különlegessége az, hogy Jézus is jelen van. Leginkább a szívünkben lakik. Azonban a szívünk ajtajának a kilincse belül van. Jézus akkor tud a szívünkbe belépni, ha ezt a titokzatos belső kaput mi magunk kinyitjuk.

Székely János arra buzdította a táborozókat, hogy legyenek olyan gyerekek, akik fölsegítik, aki elesett, legyenek olyanok, akik nem kigúnyolják a másikat, hanem megvédik őket.

Az idei különleges tábor – mondta Tuczai Régvári Marietta egyházmegyei karitásigazgató –, ugyanis hosszú idő után szinte teljesen megújult. Mindezért köszönet illeti a tábor támogatóit, segítőt, szponzorait.

A nyár folyamán, egészen augusztus közepéig zajlik a tábor Nardán; a gyerekek közül a

legtöbbször Szombathelyről és környékéről érkeznek, de van olyan gyermek is, aki Borsod-Abaúj-Zemplén vármegyéből jön a táborba, illetve néhányan még Budapestről, sőt, egyvalaki majd Spanyolországból érkezik.

A Szombathelyi Egyházmegyei Karitás igazgatója elmondta, szükség van arra, hogy ezek a gyerekek ne csak „megőrzés” legyenek itt, hanem rengeteg programot tudjanak adni nekik. Idén ötven kárpátaljai gyereket is vártak a táborba, de nem jöhettek el, mert himlőjárvány tört ki Kárpátalján. Számukra a Szent Gotthárd Általános Iskola és Gimnázium, a körmendi Boldog Batthyány László Katolikus Általános Iskola és a Vas Megyei SzC Gépipari és Informatikai Technikum diákjai gyűjtöttek ajándékokat.

Ha a járvány elmúlik, és eljöhhetnek nyaralni a gyerekek, Székely János megyéspüspök felajánlotta, hogy a PüspökVác kertjében található szolgálati lakásba befogadja őket.

A nyolc hét során a gyerekeket a bőrzés, a kerámiázás, az íjászat és a számos kézművesfoglalkozás mellett Tompa Ferenc és csapata is várja, akik a karitásztáborok kezdete óta a lovaglás szépségével ismertetik meg a táborozókat.

Ezen kívül új csocsó- és pingpongasztalok, kosárpálink és trambulínpark is a gyerekek önfeladati kikapcsolódását szolgálja. A homokozó fölé hatalmas napvitorla került, az önkéntesek pedig végtelen szeretettel és odafigyeléssel segítik a táborozók felhőtlen időtöltését.

A konyhában három nardai asszony szorgoskodik már évek-évtizedek óta, hogy minél finomabb étel kerüljön az asztalra a gyerekek elé. Egy korszerű mosogatógép beszerzésével munkájuk most jelentősen könnyebbé vált, hiszen nemcsak a főzés, hanem a rengeteg tányér és evőeszköz elmosogatása is az ő feladatuk volt eddig.

Kéthetente légvár és lovaglás is várja a gyerekeket, a felső tagozatosoknak a RÉV Szentvélybeteg-segítő Szolgálat munkatársai hetente prevenció előadásokat tartanak, többek közt internethasználattal és szerhasználattal kapcsolatban, a tábor kispapjai pedig a keresztény-katolikus értékrenddel ismertetik meg a gyerekeket.

Forrás: Szombathelyi Egyházmegye
Fotó: Vaskarika

A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye tizenegyedik ministránstábor

A egyházmegyei ministránstábornak ezúttal a nyíregyházi Szent Imre köznevelési intézmény kollégiuma adott otthont. A Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye támogatásával – július 3. és 7. között – létrejött táborral a fiatalok egész éves szolgálatát köszönték meg.

hetett volna külön is Tamásnak, de nem így tett. Jézus mindenkit személyre szabottan szeret, ugyanakkor közösségre hív bennünket.

Tamást éppen azzal szólítja meg, amivel az apostol kételkedett. Belelátott a gondolataiba, hitének nehézségeibe, és ugyanazokkal a szavakkal ajándékozta meg: „Nyújtsd ki a kezdet, és tedd oldalamba! S ne légy hitetlen, hanem hívő!” (Jn 20,27) Jézus mindannyiunk szívébe, gondolatába belelát. Látja a kételkedéseinket, azt, ha távol kerülünk a közösségtől, nincs kedvünk szentmisére menni, imádkozni, Ő mégis a közösségben akarja magát nekünk ajándékozni.

A megyéspüspök arra is felhívta a figyelmet, hogy Jézus itt megfogalmazott egy boldog mondat: „Most már hiszel, Tamás, mert láttál engem. Boldogok, akik nem láttak, és mégis hisznek!” (Jn 20, 29). „Ez nekünk is szól, mert még nem láthatjuk Jézust – de majd színről színre látjuk Őt –, a hitünkkel viszont már most is láthatjuk, mert hiszünk, hogy a kenyér és a bor Jézus Krisztus valóságos jelenléte. Ezzel a hittel kell közeledni Hozzá, a szentmiséhez, hogy Jézus önmagát ajándékozó szeretetét, jóságát el tudjuk fogadni, hogy higgyünk és megtapasztaljuk Őt” – zárta beszédét Palánki Ferenc.

A ministránssok körében egyre népszerűbb találkozóra idén 11 plébániáról 61 fő ministránssok jelentkezett. A tábor évről évre Kálmán József ministránssreferens plébános vezeti, ebben segítségére volt Papp Tamás fehérgyarmati plébániai kormányzó, valamint a már egyetemista főministránssok: Kolozi Imre (Ajak), Szabó Gergő (Döge) és Ilosvay Benedek (Nyíregyháza).

Az egyhetes tábor bőven kínált lehetőséget játékokra, strandolásra, a csúszdapark élményeinek megtapasztalására, de komolyabb gondolkodást igénylő feladatokra és nem utolsósorban a szentmiséken elhangzott üzenetek elmélyítésére is.

A tábor indító szentmisét július 3-án Palánki Ferenc debrecen-nyíregyházi megyéspüspök mint „legjobb ministránss” mutatta be, ő látta el a fiatalokat tanításával a házizagda intézmény kollégiumi kápolnájában. A főpásztor elmélkedésében azt hangsúlyozta, hogy bár szemünkkel nem látjuk Jézust, a hitünkön keresztül a kenyér és a bor színe alatt láthatjuk Őt. Elmélkedését a Szent Tamás apostol ünnepén elhangzott evangélium alapján fogalmazta meg.

„Hiszem, ha látom” – szól a mondás, de amikor látunk valamit, azt megtapasztaljuk, akkor már nem a hitről, hanem a tudásról van szó. Jézussal a hit által kerülünk kapcsolatba, Ő akar velünk találkozni, hogy nekünk adhasa szeretetét, saját magát: az Ő testét és véréát a kenyér és a bor színe alatt. Ennek a csúcsa a szentmise, amelynek ti vagytok a szolgálói ministránssként. Mindannyian szolgálunk Jézusnak, hogy odaadhassa magát a híveknek, hogy megerősítse őket a hitükben.

Palánki Ferenc megyéspüspök rámutatott arra, hogy Szent Tamás apostol nem hitte el, hogy Jézus feltámadt. Ő nem volt ott a tanítványokkal húsvétvasárnap este, amikor Jézus megjelen nekik. Egy hét múlva, amikor ismét együtt voltak, köztük Tamás is, Jézus szeretettel utánanyúlt, hitet ajándékozott neki, mindent pedig a közösségekben adta. Jézus megjelen-

nem láttak, és mégis hisznek!” (Jn 20, 29). „Ez nekünk is szól, mert még nem láthatjuk Jézust – de majd színről színre látjuk Őt –, a hitünkkel viszont már most is láthatjuk, mert hiszünk, hogy a kenyér és a bor Jézus Krisztus valóságos jelenléte. Ezzel a hittel kell közeledni Hozzá, a szentmiséhez, hogy Jézus önmagát ajándékozó szeretetét, jóságát el tudjuk fogadni, hogy higgyünk és megtapasztaljuk Őt” – zárta beszédét Palánki Ferenc.

Forrás és fotó: Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye

A csöndes és hűséges szeretet vonzza az embereket

Születésnap beszélgetés Jávorka Lajossal

(Folytatás az 1. oldalról)

Rómában közel tizenötezer fiatal készül egyházi pályára. Őket célozzuk meg ezzel a fakultatív képzéssel. Jellegeből fakadóan a képzés egy rövid előadásból és sok-sok kis csoportos megbeszélésből áll, hogy közelebről is megismerhessük a helyi sajátosságokat. Így lett az én szeretett országom Kamerun, Kongó, Kenya, Pakisztán, Vietnám, Indiai, Salvador, Venezuela, Brazília... Micsoda lehetőségek vannak e távoli országokban, és milyen próbatételeken mennek át – többnyire épp Európa és Amerika fajtogató kizsákmányolása miatt! Föl kellett vállalnunk annak felelősségét, hogy ezek a fiatalok jó papként térhessenek haza, akik majd igazán törődni fognak az emberek mindennapi bajaival, hisz ezt a szolgálatot hazájukban egyedül az Egyház vállalja magára.

A kérdésre válaszolva úgy fogalmazhatnék, magyarabb magyarként és katolikusabb katolikusként tértem haza. Katolikusabb, vagyis egyetemesebb lettem, mert sokat tanultam a világegyházról. Ma már sokkal jobban értem és a bőrömnön is érzem a világegyház szenvedését. Emberközébe látom a problémákat: a háborúból, a terrorizmusból, a kábítószer- és emberkereskedelemből fakadó emberi drámákat. De az egyház-szeretetem is gazdagodott. Fontos tapasztalatok szűrődtek le bennem, hogy a vatikáni intézményekben is van lélek, mert a Szentlélek munkálkodik bennük. Különös kegyelemként éltem meg, hogy többször kerültem Ferenc pápa közelébe, két alkalommal röviden meg szót is válthattam vele. És talán egy kicsit jobb magyar is lettem. Igen mellbevágó volt számomra a szembesülés azzal, hogy a nyugati liberális sajtó hazánkkal szembeni negatív hozzáállása milyen sokakban ültette el azt a tévképzetet, miszerint diktatúrában élnénk és idegengyűlölők lennénk... Sokszor nyílt rá alkalom, hogy a hazánk értékeiről beszéljek, még előadást is vállaltam a témában. Azt tapasztaltam, hogy akik megismertek, hittek nekem, s ugyanígy munkatársaimnak is.

– Mi fogadta immár itthon, Kunszentmiklóson?

– Néhányan riogattak velem korábban, hogy az itteniek „konok kunok” – de ezt nem hittem el nekik. Örömmel jöttem ide, és valóban kedves és jó emberekre leltem az egyház közösségben. Bizonyára azért is lehetett ez így, mert nagyszerű papok munkálkodtak elődeimként. Elsősorban a már tizenöt éve itt szolgáló Vangel Imre és Szabó József atyákra gondolok. Velük együtt hárman alkotjuk a papi közösséget, és folyamatosan igyekszünk paptestvéreinknek segítségére lenni espereskerületünkben. Nem ritka, hogy hárman akár hét-nyolc szentmisét is celebrálunk egy-egy vasárnap.

Imre atyát papnövendék korom óta ismerem. Tanárom volt az Egri Szemináriumban, újmisésként őt kértem fel szónokomnak. Később három igen szép évet töltöttem együtt Újpesten, ahol a plébánosom volt. József atya pedig Kecskeméten szolgált velem tíz évig mint plébánoshelyettes. A Kunság múltját tekintve protestáns többségű, s bár mostanra már nagyjából azonos a katolikusok és a protestánsok aránya, de templomba viszonylag keve-

sen járnak: a vasárnapi egyetlen misére talán ha százán szoktak eljönni.

– Ha templomot nem is épít, de újra építkezésbe fog?

– Ha elkezdünk egy egészen kis körben imádkozni, ha megosztjuk a keresztény életünk tapasztalatait, és igyekszünk segíteni a körülöttünk lévőknek, mindig megtapasztalhatjuk, hogy a csöndes és hűséges szeretet igenis vonzza az embereket. Paptestvéreim korábbi magvetésének köszönhetően több kisebb közösségünk is kisarjadt: a felnőtt hittanos, a házaspár- és katekumencsoport, az énekkar. Ezek a közösségek eddig is meg tudták tartani és vonzani a templomba nem járókat. Ősztől tervezzük, hogy további kis csoportokat hozunk létre a hittanosok szüleiből, valamint a plébániai hittant is szeretnénk bevezetni. Most szerveződik az ifi hit-tan. A Jóisten néhány hete két nyitott szívű fiatalot küldött hozzánk. Előbb egy tizenhét éves lányt, aki szeretne elsősorban lenni, mert közelről láthatta a mélyen hívó dédmamájának utolsó földi hónapjait, ami igazi belső megtérést indított el benne és édesanyjában is. Őt követte egy református fiatalember, aki bár megtartotta felekezeti hovatartozását, a templomi énekkarunkban szeretne gitározni. Magam pedig személyesen kerestem meg volt bérháziaink elszántabb tagjait, és megkérdeztem tőlük: „Nézd, most hárman vagyunk, akik komolyan szeretnénk a jézus úton haladni. Csatlakozol-e hozzánk negyediknek?” Végül három „negyedikünk” is lett, így vagyunk most heten.

Három kiváló hitoktatóval büszkélkedhetünk. Kunszentmiklóson egy önkormányzati általános iskola és egy jóval nagyobb létszámú református általános iskola és gimnázium működik. Sok gyerek jár hittanóra, de templomba már nem, a plébánia életében alig néhányan vesznek részt. A református testvéreink korrektek, a hitoktatóink pedig igyekeznek bevonni a gyerekeket a plébániára. Értük és velük sok mindent megtesznek ennek érdekében.

– Ön is mondta, meghatározó itt a református közösség. Velük milyen a kapcsolatuk?

– Azt hiszem, ritkaság számba megy ma Magyarországon, hogy egy alig kilencezer lelkes kisvárosban három református, három pünkösdi és most már három katolikus lelkipásztor is szolgáljon... Minden hónapban összegyűlünk mindahányan egy-egy hosszú estére, hogy együtt olvassuk a Szentírást, imádkozzunk és beszélgessünk a lelkipásztori gondokról-bajokról. Azzal szembesültünk például, hogy két hét alatt három öngyilkosság is történt itt. Egy komoly töprengés indult el köztünk az okokat keresve. Egyikünk egyszer csak Jézust idézte: „Ezt a fajtát csak imádsággal és bűntel lehet kiűzni.” Kiválasztottunk tehát egy közös imnapot, valamint egy böjti napot. Azóta a legtöbbször minden hónapban megtartja ezt.

– Szolgálatát kezdetén falusi pap-ságra vágyott. Mi vonzotta falura?

– Egy számomra nagyon kedves faluban, Izsákon nőttek fel. Azután egy Nógrád megyei kis településen kezdtem el a lelkipásztori szolgálatot. Falun mindenki szeret beszélget-

ni, barátkozni, hamar kialakulnak a közösségek. Az első négy évben szolgálatom helyszíne Nézsza, illetve a hozzá tartozó Keszeg és Alsópetény volt – ez volt az első szerelem! Később Bánk József érsek atya Gödöllőre helyezett, amely még azonban elég falusias volt, miként Szada és Veregyház is, ahová nagy örömmel jártam hitoktatni, és az ottani idős atyáknak segíteni.

– Nagy váltást jelentett, amikor a fővárosba került? Örömmel fogadta?

– Egy év gödöllői szolgálat után megrémültem, amikor kineveztek káplánnak Újpestre: hogyan tudok majd én itt helytállni, egy falusi gyerek a lakótelepen? De szerencsére a nagyszerű Vangel Imre atya lett a plébánosom, akivel közösen láttuk el a Clarisseum és a Szent József-plébániákat. Itt értettem meg, hogy a hívó szó a budapesti, a lakótelepi embernek ugyanaz, mint a falusi embernek: „Hogy vagy? Gyere közénk, meglátod, barátokat fogsz itt találni!” A nagyvárosban is megtapasztaltam, ha őszinte az érdeklődésem, az emberek megnyílnak, és szívesen bekapcsolódnak a közösségbe, sőt, még szolgálatokat is vállalnak. Újpesten új lendületet adott az életemnek a regnumi atyákkal és népekkel való találkozás, valamint az, hogy Sillye Jenőék a plébániánál területen laktak. Vele és családjával hamarosan mély barátság és munkakapcsolat alakult ki. Hosszú éveken át dolgoztunk együtt Nagymaros szervező csapatában. És ezekben az években indultak Magyarországon a megújulási mozgalmak. Annak örömeiben éltem, hogy megvalósul a zsinat közösségi egyházképe.

– Aztán másoknak is szemet szúrt ez a virágzó közösségi élet...

– Igen, 1987-ben az ÁEH utasítására azonnal áthelyeztek bennünket. Imre atya Kiskunhalasra, én Kispesztre kerültem. Bármennyire fájdalmas is volt távozás, hittük, hogy a Jóistennek más nagyszerű terve van velünk. Ha menni kell, hát megyünk, és az új helyen vetjük bele magunkat a munkába, és örömet fogunk találni abban is, ami ott vár ránk. Nem kell siránkozni, nosztalgiázni, hanem folytatódjék a szolgálat annak jegyé-

ben, hogy 'itt a helyem'. De aztán jött az újabb meglepetés. Két szép, Kispesztén töltött év után 1989 tavaszán négy bátor ember elment Marosi Izidor püspökhöz, s ezzel a kéréssel fordult hozzá: „Itt van a káposztásmezei lakótelep harmincezer lakossal, pap és templom nélkül. Azt szeretnénk, ha lenne nekünk plébániánk, hogy majd templomot is építhessünk.” Olyan papot kértek a főpásztortól, aki velük és családjukkal törődik, ők pedig megígérték, hogy magukra vállalják a templom építésének feladatait a közösséghez tartozó építész és gazdasági szakemberek bevonásával. A püspök Tomka Feri atyával minket küldött oda.

Valódi hőskor volt ez. Elindulni a semmiből, pártállami felügyelet alatt, folyamatosan a határokat feszegetve. 1989 májusát írtuk. Tényleg a semmiből kellett elindulunk. Sillye Jenő anyósának a lakásában kezdtük meg papi működésünket. Szentmisét a Szocialista Munkáspárt székházában tartottunk. Aztán engedélyt kaptunk ugyan a templom megépítésére, de csak az ÁEH által kinevezett építész bevonásával. Hosszú egyeztetés után sikerült csak elérnünk, hogy végül a mi keresztény barátaink tervezhették meg és irányíthatták a templom építését. A pártházban történt indulásunk megmutatta, a lakótelepen nem egy hagyományos templomra van szükség, hanem egy közösségi házra, amit a katolikus Egyház működtet, ami alkalmas szentmisék tartására, de mindenféle más közösségi rendezvénynek is otthont ad.

1991 tavaszán megtörtént az alapkövetétel, engem pedig rá egy évre Kecskemétre helyeztek. Először a nagytemplomban lettem káplán, majd átkerültem a Czollner téri kis templomba, mellette pedig ifjúsági referenseként, illetve az egyházme-gye déli részének hitoktatási felelőseként dolgoztam.

– Később újra templomépítéssel bízták meg. A káposztásmezei lakótelepen birtokában könnyebben ment feladat?

– A helyzet valóban hasonló volt: Kecskemét-Széchenyivárost is körülbelül harmincezer lakják, és itt is megtalálható volt egy kis világi csapat, köztük jó néhány közismerten jó szakemberrel, akik készen álltak az

együtt munkálkodásra. De tisztában voltam a feladat nehézségével, féltem belevágni. Rádadásul Dankó érsek úr előzőleg kinevezett az egyházmezei szinódus titkárának. De az akkor már szépen bontakozó házaspár tagjai és a fiatalokból álló közösségem biztattak, hogy vállalam el, ők majd mindenben segítenek. Harminc lelkes fiatal jött velem, télen is minden reggel részt vettek a 6.30-kor kezdődő szentmisén. Néhány évvel belül körülbelül 12-14 fiatal szentelt egy-egy évet az életéből a Jóistennek azzal, hogy eljött főállású misszionáriusnak. Velük dolgoztunk a lakótelepért, a családokért, a szegényekért, a környezet szépítéséért, majd a konkrét építkezésen is, amely 1997-ben indult el. Mint Káposztásmezei, a templomot itt szintén közösségi háznak is szántuk. Nehéz volt, többször kifogytunk a pénzből. Kezdetben néhány családdal és fiatalal indultunk, de az évek során felépült egy testvéri, evangéliumi életre törekvő közösség, amely fokozatosan a lakótelep lelki otthonává nőtte ki magát. Lelkipásztori értelemben életem egyik legszebb, ám fizikailag és lelkileg kétségkívül a legnehezebb időszaka volt ez.

– De felépült a templom, működött a közösség, Lajos atya pedig Tiszakécskére került.

– Tizenhat évig éltem Kecskeméten, ebből tizenégyet a Szentcsalád Plébánia közösségében. Nagyon elfáradtam. Láttam mindennek a szépségét, de azt éreztem, egy ennél kisebb helyre vágyom. Kérésem meghallgatott, így kerültem Tiszakécskére. Ott kilenc igen szép év adatott nekem. Ezután kerestek meg azzal, hogy menjek a Fokoláre olaszországi központjába. Hálás vagyok Babel Balázs érsek atyának, hogy elengedett erre a szolgálatra.

– Lajos atyán meg se látszik a 70 év, és ahogy hallani, nem is kíméli magát.

– Így igaz. Most itt járunk úszni a gyerekekkel a Dunára, biciklizni a Csepel-szigetre, túrázni a Börzsönybe. Bizakodó vagyok, a Jóisten most is biztosan valami szép dolgot formál. Ő már csak ilyen!

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

ÉLETJÁRADÉK

KATOLIKUS szellemiségű iroda ingatlanért életjáradéki szerződést intéz ügyvédi háttérrel és garanciával. Keressen bátran, amennyiben elmúlt 65 éves, és szeretne élete végéig havonta jelentős nyugdíj-kiegészítést kapni! T.: 06/70-330-0960

HARANG

ÚJ HARANGOT Farkas Tisztól rendeljen, teljes kivitelezéssel! Templomi harangok hangzásra öntve, temetői harangok, emlékharangok, csengők, gongok. Harangszó 2003 Bt. (2200 Monor, Kistói út 26.) T.: 06/30-371-9696 E-mail: emeghajtas@gmail.com

RÉGISÉG

PAPÍR- ÉS FÉMPÉNZT, bélyeget, képeslapot, papírrégiséget és más régiségeket vásárolunk, illetve árverésre átveszünk. Budapest VI., Andrásy út 16. T.: 06/1-266-4154. Nyitva: hétfő–szerda 10-17, csütörtök 10-19 óra között.

INGATLAN

HOSSZÚ TÁVRA KIADÓ Budapesten, a II. kerületi Ali utcában, kertes téglaház 1. emeletén egy 56 nm-es, másfél szobás, frissen festett és mázolt, félig bútorozott, gázfűtéses, panorámás lakás egy vagy két nem dohányzó személynek. Hűtő-fűtő klíma, internet és kábeltelevíző bevezetve. Jó tömegközlekedés, csendes környék. A közös költség 12 ezer Ft/hó. Kéthavi kaució szükséges, kisállat nem hozható. Bérleti díj: 220 ezer Ft/hó. Érdeklődni lehet: 06/30-975-1697

SZOLGÁLTATÁS

FOGSOROK, hidak készítése, javítása, szükség esetén házánál is. T.: 06/1-213-5726

ÓLÓMŰVEG ABLAKOK restaurálását, tervezését, kivitelezését több évtizedes tapasztalattal vállaljuk. Tóth Erzsébet. T.: 06/20-438-5993; www.uvegfestes-stainedglass.hu

IMAÓRA

Kútvolgyi Szűz Mária-engesztelőkápola: engesztelő virrasztás hazánk lelki megújulásáért minden csütörtökön 20 órától pénteken 5 óráig az Oltárszentség előtt. 22 óra szentmise. Cím: Budapest XII., Gálgóczy u. 49. (BKK: a Széll Kálmán térről a 128-as busszal a végállomásig, a Regőczy István térig.)

Az Örökimádás-templom (Budapest IX., Üllői út 75–77.) szentségimádási rendje: hétköznap 8 órától 18 óráig, vasárnap 12 órától 18 óráig. Minden csütörtökön a 17 óra kezdődő imaórán, majd az azt követő szentmisén előre felvett miseszándékokért imádkoznak. Minden hónap első csütörtökén Erdő Péter bíboros celebrálásával papi és szerzetesi hivatásokért, a másodikon a templom karitászcsoportjának szándékára, a harmadikon az imaláda elhelyezett szándékokért imádkoznak.

A Szent István-bazilika Mária-kápolnájában (Budapest V., Szent István tér 1.) égi kérésre, huszonhat éve minden csütörtökön 20 órától péntek reggel 5 óráig engesztelő imavirrasztást tartunk Magyarországon, a magyarság lelki megújulásáért. 21 órakor mindig más atya mutat be szentmisét a két legszentebb Szív szándékára. Mindenkit szeretettel várunk! Imádkozzunk együtt!

Kaposfüreden Szűz Mária Efezusi Háza (Kaposfüred, Állomás u. 61/a) várja az engesztelő híveket közös imádságra minden elsőszombaton 10 órától. Zarándokcsoportok bejelentkezése: +36/70-363-7645 (Mezőfi Zoltán) www.mariahaza.hu

Szentmisék Mindszenty József bíboros boldoggá avatásáért: augusztus 7., szeptember 6. A boldoggáavatási szándékokra mondott szentmiséket 7 órakor élőben közvetíti a budapest-városmajori Jézus Szíve-templomból a Magyar Katolikus Rádió, az egr bazilikából a Szent István Rádió.

Elváltakért és egyedül maradtakért mutatnak be szentmisét minden hónap első keddjén 17 órakor a budapest-belvárosi Nagyboldogasszony főplébánia-templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.). A szentmise után tematikus beszélgetésre hívják a résztvevőket.

LELKIGYAKORLAT

A Szent Gellért Lelkigyakorlatos Házban (Leányfalu, Móróc Zsigmond út 141.): augusztus 24-én 18 órától 27-én 13 óráig dr. Gál Péter atya lelkigyakorlata: „Szabadulás és gyógyulás”. Augusztus 30-án 18 órától szeptember 2-án 13

ÁLLÁS

TAKARÍTÓ MUNKATÁRSAT keresünk. Egy fő heti 40 órában, naponta 6-14 óráig dolgozó, és egy fő heti 20 órában, naponta 6-10 óráig dolgozó takarító munkatársat keresünk. Feladata: a Katolikus Egyházhoz tartozó irodaház takarítása Budapest VI. kerületében. Elvárások: legalább általános iskolai végzettség, megbízhatóság, pontosság, büntetlen előélet. A munkakör betöltésének dátuma: 2023. szeptember 1. Jelentkezni emailben a gazdasagi@katped.hu címen lehet, a személyes beszélgetésekre augusztus 2-4. között kerül sor. A jelentkezésnek az alábbiakat kell tartalmaznia: önéletrajz; referenciaszemély megjelölése (név, email vagy telefon). Referenciaszemély lehet pl. plébános, egyházi közösség, korábbi munkáltató.

A RUDNAY SÁNDOR ALAPÍTVÁNY a fenntartásában működő esztergomi Mandulavirág Óvoda (2500 Esztergom, Vaskapui út 19.) óvodavezetői munkakörének betöltésére pályázatot hirdet. Az óvoda ökumenikus szellemiségű, a jelentkezéshez alapfeltétel a keresztény értékrend ismerete és képviselése, előnyt jelent a plébánosi ajánlás. A munkakör betöltőjének a fenntartó Esztergomban lakhatást biztosít. További információ és részletek elérhetők az alábbi linken: <https://allasportal.hu/munka-ovodavezeto/>, illetve írásban kérhetők az alapítvány e-mail-címén keresztül: rudnaysa@gmail.com. A Rudnay Sándor Alapítvány a fenntartásában működő esztergomi Mandulavirág Óvoda (2500 Esztergom, Vaskapui út 19.) óvodavezetői munkakörének betöltésére pályázatot hirdet. Az óvoda ökumenikus szellemiségű, a jelentkezéshez alapfeltétel a keresztény értékrend ismerete és képviselése, előnyt jelent a plébánosi ajánlás. A munkakör betöltőjének a fenntartó Esztergomban lakhatást biztosít. További információ és részletek elérhetők az alábbi linken: <https://allasportal.hu/munka-ovodavezeto/>, illetve írásban kérhetők az alapítvány e-mail-címén keresztül: rudnaysa@gmail.com

óraig dr. Barsi Balázs atya lelkigyakorlata. Szeptember 28-án 16 órától október 1-jén 13 óráig Ocsovai Grácián atya lelkigyakorlata: „A Szent Angyalok” Elérhetőség: 06/26-383-212, 06/30-466-0749

V. Országos Cigánypasztorációs Lelkigyakorlat lesz Péli-földszentkereszt, a Szalézi Lelkigyakorlatos Házban (2533 Bajót, Péli-földszentkereszt) augusztus 4-6. között, a Boldog Ceferino Intézet szervezésében. Bővebb információ: 06/30-161-2577, e-mail: asszisztens@boldogceferinointezet.hu Jelentkezési határidő: július 31., hétfő.

HIVATÁSTISZTÁZÓ ÉV

Forrás hivatástisztázó évet indítanak 18–35 év közötti nőknek Piliscsabán. A Forrás program olyan lehetőség, amely segít abban, hogy felfedezd Isten teljesebb életre hívó hangját, hogy mélyítsd az istenkapcsolatodat, növekedj az önismeretben, s így elindulj azon az úton, amelyen azzá válhatsz, akinek Isten megalkotott, aki igazán vagy. A program olyan lányokat hívunk és várunk, akik keresik az élet-hivatásukat, azaz, hogy szerzetesként vagy családostként tudják megélni Isten róluk való gondolatát. A program olyan fiataloknak szól, akiknek van élő istenkapcsolatuk, és a szerzetességi gondolatuk újra és újra felmerül bennük. További információ: <https://www.szocialis-testverek-tarsasaga.hu/hirek/> Jelentkezési határidő: 2023. augusztus 15. Jelentkezés: ildikotestver@gmail.com

BÚCSÚI SZENTMISE

Búcsúszentlászlón nagyszülők zarándoklata és járművek megáldása lesz július 30-án. A 11 órakor kezdődő ünnepi szentmisét Brenner József nagyrpóst mutatja be. A szentmisén közreműködik a templom Szent László kórusa.

A budapest-belvárosi Nagyboldogasszony-főplébánia-templom búcsújához kapcsolódóan a templomban (Budapest V., Március 15. tér 2.) augusztus 13-án, vasárnap a 10 órakor kezdődő szentmise kiszolgálják a betegek kenetét.

VIRRASZTÁS

Ima és engesztelő virrasztás lesz hazánkért, a magyarság lelki megújulásáért, Magyarországot a budapesti Szent István-bazilikában (Budapest, V. Szent István tér 1.) augusztus 14-én, hétfőn 20 órától 15-én, kedden 5 óráig. 24 óra szentmise, a mennybe fölvetett Boldogságos Anya köszöntése.

KOMMUNIKÁCIÓS KÉPZÉS

„Újságírás a XXI. században” címmel kommunikációs képzést indít a Faludi Ferenc Jezsuita Akadémia, a jezsuiták központjában, a Párbeszéd Házában (Budapest VIII., Horánszky utca 20.) azoknak, akik el szeretnék sajátítani a kommunikációt, az újságírás és az internetes sajtó alapjait, a szakma jeleseitől szeretnének tanulni, mindezt a jezsuita igényesség és szellemiség jegyében. A képzés 20 alkalmat foglal magában, hetente 90 perces órákkal, ezen belül négy klubesttel, melyek során lehetőség nyílik az addig tanultak átbeszélésére. Jelentkezési határidő: szeptember 8. Bővebb információ: <https://ffja.hu/kepzes/>

TOVÁBBKÉPZÉS

A Veszprémi Érseki Főiskola a 2023-as akadémiai évben is gazdag tanulmányi kínálatot várja a hitéleti szakirányú továbbképzések és kurzusok iránt érdeklődőket, akik a Test-teológia; az Élethigiéni és spiritualitás; valamint az Egyházi közösségszervezés, közösségfejlesztés, közösségvezetés szakokra jelentkezhetnek, 2023. szeptember 4-ig. A képzés-

A BUDAPEST-KELENFÖLDI SZENT GELLÉRT PLÉBÁNIA EGYHÁZI FENNTARTÁSÚ URNATEMETŐJÉBEN URNAFÜLKÉK MEGVÁLTÁSÁT, valamint ZÁRTSZÓRÁSOS TEMETÉS LEHETŐSÉGÉT KÍNÁLJA.
Temetőnk minden nap 8 – 18 óráig látogatható.

Urnairoda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8912; E-mail: urnairoda@szgp.hu

Plébániai iroda nyitvatartása:

Hétfőtől péntekig: 9.30-tól 16.30-ig

Telefon: 1/203–8915; E-mail: iroda@szgp.hu

Templomunk miserendje:

Vasárnap: 9.00, 11.00 és 18.00

Hétköznap: 7.00 és 17.00 Szombaton 7.00 és 18.00

Cím: 1115 Budapest, Bartók Béla út 149.; Honlap: <http://szgp.hu>

ben való részvételhez alapképzésben szerzett végzettség szükséges hitéleti, pedagógusképzési, bölcsészettudomány vagy orvos- és egészségügytudomány képzési területen. A Főiskolán működő Teológiai Akadémia az olyan érdeklődőknek is lehetőséget nyújt a továbbképzések kurzusain való részvételre, akik nem felelnek meg a bemeneti követelményeknek, vagy hallgatói jogviszony létesítése nélkül ismernek meg a színvonalas képzések tartalmát. A jelentkezés részletei és további információk megtalálhatók a Főiskola honlapján <https://ersekifoiskola.hu>, kérdéseikre pedig választ kaphatnak a teologia@vfh.hu e-mail-címen.

MEGHÍVÓ

Egészségügyi dolgozók szentmiséje lesz július 29-én, szombaton 18 órától az obudai főplébánia-templomban (az Árpád híd budai hídfőjénél) a Budapest-Obudai Szent Péter és Szent Pál Főplébánia és a Curate Infirimos Közösség szervezésében, Szent Pantaleon vértanú orvos és Boldog Zdenka vértanú röntgenasszisztensnő tiszteletére. Az ünnepi mise főcelebránsa Tercsi Zoltán apát, protonotárius kanonok. Közreműködik az Imperatrix kamarakórus Srajber Zsolt és a Budavári Kamarazenekar Héja Benedek vezényletével. Orgonál Angyal Márton. Magyarországi bemutatóként elhangzik Troll Miséje és Cuccarini Himnusza, mindkettő Szent Pantaleon tiszteletére. Minden érintettet és érdeklődőt szeretettel várunk.

KOLLÉGIUM

Felvételt hirdet a soproni Szent Pál Katolikus Szakkollégium (Collegium Paulinum) a Soproni Egyetem hallgatói számára a 2023/24. tanévre. A jelentkezési határidő augusztus 4. Azon diákok jelentkezését várják, akik nyitottak és elkötelezettek a keresztény értékek iránt, fontosnak tartják a közösségi életet, nyugodt és életvidám otthont keresnek a tanulmányaikhoz, szeretik a változatos kulturális programokat, valamint a lelki építkezést. A Collegium Paulinum a történelmi belvárosban található, huszonhat kétágyas lakóegységgel (saját fürdőszoba), szintenként külön konyhával, valamint kápolnával, könyvtárral és konditeremmel rendelkezik. A jelentkezés határideje: augusztus 4. További információ a felvétellel kapcsolatban az intézmény honlapján olvasható <https://paulinum.hu/>.

Jelentkezés a BJHF kollégiumaiba. Három felsőoktatási kollégiumot tart fenn a Brenner János Hittudományi Főiskola. Ezek közül kettő Győrött, egy pedig Budapesten található. A főiskola vezetése alatt álló kollégiumokba hívó vagy hitre nyitott fiatalokat várunk, akik szívesen lennének egy szellemi-lelki értelemben is igényes közösség tagjai. A je-

lentkezési határidő: 2023. augusztus 5. Bővebb információ és jelentkezési felület a főiskola honlapján: www.bjhf.hu

HALÁLOZÁS

A Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmege, a Kalocsa Főszékesegyházi Káptalan, a Főszékesegyházi Kórus és a Családtagok a gondviselő Isten akaratát elfogadva tudatják, hogy Leányfalusi Vilmos kanonok-kamagy, az OMCE tagja, a kalocsai főszékesegyház orgonaművésze, a Kalocsa-Kecskeméti Főegyházmege zeneigazgatója életének 87., áldozópapjának 64., kalocsai szolgálatának 59. évében, július 8-án a Szent Útravalóval megerősítve, a kalocsai Szent Kereszt Kórházban hosszú, türelemmel viselt szenvedés után visszaadta lelkét Teremtőjének. Lelki üdvéért július 21-én, pénteken 16 órakor mutatunk be koncelebrált engesztelő szentmisét a kalocsai főszékesegyházban. Ezt megelőzően 15 órától róhatják le kegyeletüket tisztelői. A szentmisét követően hamvait végakaratának megfelelően a feltámasztás hitével és reményével a kalocsai temetőben helyezük örök nyugalomra.

SISITÓL AZ ERZSÉBET MÍTOSZIG

A Gödöllői Királyi Kastély és a zalaegerszegi Mindszentyneum közös időszaki kiállítása

2023.06.09. – 12.31.

www.mindszentyneum.hu

Ujember
Kiadja a Magyar Kurír
Terjesztő a Magyar Posta Rt. Hírlap Üzletág, előfizethető a kiadónál, a postán.
Nyomás: Virtuoz Kiadó és Nyomdaipari Kft. • Ügyvezető: Tolonics Gergely
ISSN 0133-1205
KÉZIRATOKAT NEM ÖRZÜNK MEG ÉS NEM KÜLDÜNK VISSZA.
LAPZÁRTA: 2023. JÚLIUS 17.

Főszerkesztő és felelős kiadó: Kuzmányi István
Lapszerkesztő: Baranyai Béla • Lapszerkesztő-helyettes: Körössi László
Szerkesztőség: Agónás Szonja, Bodnár Dániel, Fábian Attila, Gáts Judit, Horogszegi-Lenhardt Enikő, Hollósi Judit, Lambert Attila, Merényi Zita, Mészáros Ákos, Nádudvari Dorottya, Pallós Tamás, Szalontai Anikó, Székács István, Thuillner Szuzsanna, Trautwein Eva, Vámosy Erzsébet
Olvasószerkesztő: Kodtiek Bernadett
Korrektor: Szántó István • Tördelés: Bukovszki Antal
Szerkesztőség és kiadóhivatal: 1068 Budapest, Városligeti fasor 42.
Postacím: 1406 Budapest, Pf.: 100 • Tel.: +36/1-317-3933
www.ujember.hu • e-mail: mk@katolikus.hu

Előfizetés, terjesztés: +36/1-235-0484; +36/1-633-3132; terjesztes@ujember.hu
Előfizetés megrendeléséhez kérjük, vegye fel a kapcsolatot kollégáinkkal a fenti elérhetőségek valamelyikén.
Egyéni egyéldényes előfizetés belföldi negyedévre: 4680 Ft, fél évre: 9360 Ft, egy évre: 18 720 Ft
Magyar Kurír 10700732-68366180-51100005 (CIB Bank)
Könyvesbolt: 06/1-266-0845; konyvesbolt@ujember.hu
Médiaajánlat kérhető: 06/1-317-3933; hirdetes@ujember.hu
Közlemények, gyászjelentések, apróhirdetések feladása:
+36/1-317-3933; aprohirdetes@ujember.hu; <http://ujember.hu/aprohirdetes-feladasa/>

Papszentelés Esztergomban

Minden reggel arra ébredek, de jó, hogy itt vagyok

Juhos Gergely Benjamin

„Ahogy a Jóisten hozzám lehajolt, nekem is ezt a szeretetet kell másoknak megmutatni. Meghívott, hogy az imádságban mindennap találkozjak vele, s adjam át magamat neki.” Juhos Gergely Benjamin ferences szerzetest június 3-án szentelték pappá Esztergomban. Hosszú ideig készült hivatása beteljesítésére. Ahogy mesél a szenteléshez vezető folyamatról, minden állomás egy-egy mérföldkő, a megerősödés, az öröm ideje, hogy Isten vezeti őt az úton.

Gergely családja nem volt hívő. Felső volt, amikor Debrecenben elkezdett járni Kovács Péter atya iskolai hittanóráira. Tizenhárom évesen keresztelték meg, de mivel az atyát elhelyezték, nem folytatta a templomba járást. A középiskolát elkezdve indult el újra a templom felé. A gondviselésnek tudja be, hogy olyan padtársat kapott, akiben szintén megvolt a vallás iránti érdeklődés, akivel együtt mentek el a domonkosok vezetésével működő plébánia ifjúsági közösségébe. „Kamaszként azt éreztem, hiányzik az életéből valami. Ahogy megismertem a Jóisten szeretetét, döbentem rá, ez az, ami hiányzik. Kezdték lassan helyükre kerülni a dolgok” – emlékszik vissza. Örömmel mondja, hogy néhány év le-

ben másodszor is jelentkezett a ferences rendbe. „Azóta minden reggel arra ébredek, de jó, hogy itt vagyok.”

Gergely így kétszer volt jelölt és novícius. „A jelöltség és a noviciátus Szent Ferenc lelkiiségének mélyebb megismerését jelentette. Ez a vonzódás formát kapott, és segített belesimulni a ferences lelkiiségbe.” A második noviciátus kezdetén kapta a Benjamin nevet, így név szerint is „kisebb testvér” lett. (A ferences rend hivatalos neve Ordo Fratrum Minorum: „Kisebb Testvérek Rendje”). A noviciátus évének befejezésekor tett egyszerű fogadalmat. Benjamin megtalálta a helyét a ferences közösségben. „Olyan ez, mint az Egyház kicsiben, a szeretet iskolája. Különbözőek vagyunk, más és más a háttérünk, sokszor eltér, ahogyan a világról, az Egyházzal gondolkodunk. Pont ez a szép, hogy mindezek mellett kicsiben meg tudjuk élni az összetartozást, a különbözőségeinkben szeretni tanuljuk egymást. És ez nemcsak feladat, hanem nagy erő is van ebben, hiszen én is folyamatosan érzem a közösség támogatását. Nemcsak nekem kell szeretni a társaimat, hanem ezt vissza is kapom. A rendi közösség nagy megtartó erő a számomra.”

Elkezdődtek tanulmányai a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán. „Itt értelmi megalapozást kapott a hitem. Nagyon meg-

Szabadon

– az Istennek tetsző életet keresem

Radványi Antal Gergely Atanáz

„A felszenteléssel elindultam a pappá válás felé. Egy út elején vagyok, a munka most kezdődik igazán. Azt már látom, hogy papként másként tudok jelen lenni a diákok között, másként tudom közel vinni hozzájuk a Jóistent. A kegyelem szép és mély pillanatait éljük meg” – kezdi a beszélgetést az újmisési Radványi Atanáz OFM.

Atanáz atya egész élete a ferencesekhez kötődik. „Viszonylag egyenes utam volt a szerzetességhez” – kezdi a beszámolót. Családja a pasaréti nagy és élő közösséghez tartozott. A szülők is aktívak voltak, édesanyja a nyári táborokban segédkezett, s mint építészek is segítettek a rend építkezéseibe. A testvéreivel oda jártak hittanra, hatéves korától ő is Pasaréten ministrált. „Már gyerekként megismertem a ferences karizmat, már akkor megérintett. Csodáltam Szent Ferencet és Szent Antalt.”

Ezért választotta az esztergomi ferences gimnáziumot, ahol tovább erősödött ehhez a karizmához való vonzódása. „Hatott rám a ferences atyák életpéldája, az, ahogyan tanítottak, ahogy velünk, diákokkal foglalkoztak,

reztem, gondolván, a sport jó eszköz a diákokkal, akár még a nem vallásos fiatalokkal való kapcsolatteremtésben is.”

A papszentelésig a hagyományos ferences utat követte. Egy év jelöltséggel kezdődött, melyet a Margit körúton töltött, aztán egy év noviciátus következett Szécsényben. Tanulmányait a Sapientia Szerzetesi Hittudományi Főiskolán végezte, miközben a pasaréti közösség tagja volt. A képzés alatt lehetőséget kért, hogy a gyakorlati évet misszióban tölthesse. Ebből fél évet Afrikában töltött, ahol részben Nairobi nyomorgyedében foglalkoztak szegényekkel, a másik részében pedig vidéken árvaházba és fogyatékkal élő gyerekek otthonába járt segíteni. „A gyerekek mindennapjaiban vettem részt. Tanultam velük, ha kellett, mostam, haját vágtam. Együtt készültünk az ünnepekre. Öröm volt ezt a másik világot megismerni. A mai napig nagy hatással van rám az a mély hit, amit ott megtapasztaltam. A másik fél évet Esztergomban töltöttem, az iskolában és a szociális otthonunkban, ahol idős rendtársak és hozzátartozók élnek. Idősek és fiatalok között láthattam az élet két kitüntetett pontját.”

forogása alatt nemcsak ő, hanem szülei és testvérei is hívőkké váltak. „Számomra egy nagy csoda ez.” Gimnázium után informatikát tanult az egyetemen. Ezek alatt az évek alatt közvetlen kapcsolatba került nehéz sorsú emberekkel. „Nem kerestem, valahogy így alakult az életem. Az egyik legjobb barátom egy vak fiú volt, egy másik közeli ismerősöm pedig mozgássérült. Ahogy a Jóisten hozzám lehajolt, úgy éreztem, nekem is így kell viszonyulnom másokhoz, főként a bajbajutottakhoz.” Gergely az egyetem után Budapesten kapott szoftverfejlesztőként munkát. Bekapcsolódott a Sant'Egidio közösség szegények között végzett szolgálatába. „A Jóisten itt is elem vezette azokat az embereket, akik segítségre szorultak.”

A szerzetesség gondolata már a domonkosokhoz járva eszébe jutott, és a ferencesekhez való vonzódása is ekkor kezdődött. „A vasárnapi szentmisék után Szent Ferenc imáját mondtuk, és hatással volt rám Zeffirelli filmje is. A szegényekben meglátni Krisztust, ezt kezdettől fogva Ferenchez kötöttem.” A konkrét ismeretség a ferencesekkel Budapesten történt. „A Ferenciek terén élő testvéreket kerestem meg először. A vonzódás bennem volt, de még nem álltam készen a belépésre.” Hat évet dolgozott a szakmájában, huszonkilenc évesen lett jelölt. A noviciátus alatt egy másik hívást követve, elhagyta a ferenceseket, elment a karthauzi rendbe, foglalkoztatta a remetesség gondolata. Ott kedvesen fogadták, de végül nem vették fel. Újra munkát vállalt, majd 2015-

szerttem a teológiát, élveztem a tanulást, bár negyvenévesen kihívást is jelentettek a vizsgák.” Benjamin 2018-ban tett örökfogadalmat, 2021-ben szerezte meg a diplomát. Zalaegerszegről küldték pasztorális gyakorlatra, és következett a diakónusszentelés. Újabb évet töltött Zalaegerszegen, ebben a szolgálati gyakorlatban készült a papságra. „Hitoktatás, temetés, esketés, keresztelés, prédikálás. A szolgálat elvitt az óvodától a nyugdíjas otthonig, legfiatalabttól a legidősebbig volt kapcsolatom emberekkel. Mellette több időm jutott imádkozni, mint a tanulás alatt. Olyan volt, mint egy második noviciátus.” Így jött el a pappá szentelés. „A szentelés újfajta minőséget adott az emberi kapcsolataimnak. Kicsit átalakultak. Ott vagyok én is, de ezek a kapcsolatok már gyakran elsősorban Jézusról szólnak. Sokszor érzem, hogy tökéletlen eszközök vagyunk a Jóistennek, de nagyon bízom Jézusban, hogy ezt a tökéletlenséget kiegyenlíti. Már a diakónusszentelés után is sokszor szinte kézzelfoghatóan tapasztaltam Jézusnak ezt a kegyelmét. Fel tud használni, hogy az embereknek rajtam keresztül is megmutassa szeretetét. Papként pedig különösen is azt várják, kéri tőlem a hívek, hogy az Úr jelenlétét, szeretetét közvetítem feléjük. Úgy tapasztalom, hogy ha az emberek nyitottsága találkozik a bennem lévő ónatadás készségével, akkor az én szolgálatom áltál is létre tud jönni a találkozás az Úr Jézus és a másik ember között. Így szeretném szolgálni azokat az embereket, akik rám vannak bízva.”

az imádságos életük, a velük folytatott beszélgetések, hogy szeretnek szerzetesként élni, és szeretik a tanári hivatásukat is. Sugárzott az életükből az őszinte öröm, mellyel a teremtett világ felé fordultak, és annak védelme, szeretete vezette őket. Kamaszként nekem nagy dolog volt, hogy lehet velük sportolni, hogy látom őket a különböző élethelyzetekben. Így megtapasztaltam, ők is ugyanolyan emberek, mint mi, de mégis másként élnek az Istennek szentelt életüket. Azt láttam, ez járható út, és vonzó volt számomra. Másrészt tudnak élni, nem kötik őket a mindennapi gondok, például hogy el kell tartani a családot. Sokkal nagyobb szabadsággal élnek, legfontosabb számukra az Istennek tetsző élet keresése. Ez tetszett nekem, így tisztázódott le a hivatásom. Mai napig azt látom, a ferences gimnázium sokaknak segít megtalálni a hivatásukat.”

Radványi Atanáz az érettségit követően jelentkezett a ferences rendbe. „Amikor beléptem a közösségbe, nem gondolkodtam azon, hogy a rend tevékenységének melyik ágában találok meg a helyem. Úgy gondoltam, alapvetően mindegy, hogy mivel fogok foglalkozni. Azt tudtam, hogy ferences pap szeretnék lenni. A rend lehetővé tette, hogy kipróbáljam magam életünk különböző területein, ráébredtem, a fiatalokhoz van leginkább hivatásom. A teológiai tanulmányok mellett elvégeztem a hittanár-nevelő szakot, és megerősödött bennem, hogy ez jó út nekem. Hosszú ideig kosárlabdáztam, sőt, kosáredzői képesítést is sze-

Atanáz testvér 2021-ben tett örökfogadalmat, 2022-ben diakónussá szentelték, s mint diakónus, Esztergomban élt. A papszentelésre így emlékszik: „Számomra nagy ünnep volt a papszentelés. Nehezen fejezhető ki szavakkal, mit éltem át. A papszentelés eltörölhetetlen jegyet pecsétel az ember lelkébe, és Isten megadta a kegyelmet, hogy ennek igazságát megtapasztaljam. Örülök, hogy a diákok jelen lehettek ezen az ünnepen. Remélem, hivatás-gondozó erő is volt benne. Olyan hosszú volt a papok, szerzetesek, ministránsok sora a bevonuláskor, hogy nem fértünk be hosszában a templomba.”

Atanáz atya a 7. osztály prefektusa. „Hálás vagyok az osztályért. Szeretném áttemelni mindazt, amit diákként jónak éltem meg. Úgy látom, hatalmas a vágy a gyerekekben, hogy meghallgassuk őket, odafigyeljünk rájuk, partnerként szóljunk hozzájuk akkor is, ha csak 14-15 évesek. Óriási igényük van beszélni, elmondani, amit a világról gondolnak, hogy lehessenek ötleteik. Próbálok bevinni őket már a programok, órák tervezésébe is, vagy akár abba, hogyan díszítsük ki az osztályt. Hálásak, ha érzik, hogy dönthetnek, ha engedjük megtapasztalni, milyen az, ha viselni kell egy-egy döntésük következményeit. Így haladunk előre, hogy felnőttként jó keresztény családapák vagy akár jó papok, szerzetesek legyenek. Építjük együtt Isten országát.”

HÍREK KÉPEKBEN

• A Váci Egyházmegye Kórházlelkésszi Szolgálat augusztus 31-ig várja azok jelentkezését, akik szeretnének beteg embertársaikon keresztül Krisztussal találkozni és segíteni önkéntes szolgálatukkal. A Váci Egyházmegye Kórházlelkésszi Szolgálat önkéntesképzésének első alkalmát egy központi, egész napos képzés. Ezt követik a helyi, intézményekhez kötődő alkalmak a lelkigondozók vezetésével. Az öt alkalmas képzés ingyenes, elvégzése nem kötelező az önkéntességre egyik fél részéről sem.

• Elindult a MosolyTáska akció a PontVelem Okos Program, a Magyar Máltai Szeretetszolgálat (MMSZ) és a GLS Hungary közös szervezésében. A diákok júliusban és augusztusban a karitatív szervezet gyűjtőpontjain, augusztus 21. és szeptember 8. között pedig az iskolákban adhatják le jó állapotú, de már nem használt táskáikat, hogy azokkal mosolyt csaljanak a nehéz sorsú gyermekek arcára.

• Nagyboldogasszony, azaz Mária mennybevételének ünnepéhez kapcsolódva augusztus 12-én tartja a Pécsi Egyházmegye hagyományos fogadalmi búcsúját a máriagyűdi kegyhelyen, ahova nagy szeretettel várják a híveket, zarándokokat. Az ünnepi szentmisét 10 órai kezdettel Felföldi László pécsi megyéspüspök celebrálja az egyházmegye papságával együtt a kegyhely szabadtéri oltáránál.

AZ ÚJ EMBER KÖNYVESBOLT AJÁNLATA

ŐSZENTSÉGE FERENC PÁPA
MAGYARORSZÁGI
APOSTOLI LÁTOGATÁSÁN
ELMONDOTT BESZÉDEI

2023. április 28–30.

Magyar Katolikus Püspöki Konferencia

A kiadvány megvásárolható az Új Ember könyvesboltban
(1053 Budapest, Ferenciek tere 7-8.),
valamint webáruházunkban: bolt.ujember.hu

Informatikai műhely az Egyház digitális megjelenéséért

A jezsuita rend magyar közössége, hogy erősítse az Egyház digitális jelenlétét, meghirdette Szegeden a Szent József Hackathont. A keresztény informatikai műhelyben június 9. és 11. között informatikai projektek megvalósítására gyűltek össze programozók Elek László SJ meghívására a jezsuita plébánián.

A szegedi Szent József-templomban kamerák figyelik az érkezőket. Amikor valaki beül a padba, felkapcsolódik a közelében lévő lámpa, és télen elindul a padfűtés, majd amikor az illető távozik, újra elsötétedik a templom, kikapcsol a fűtés. A kamerák összekapcsolása a fűtéssel és világítással az egyik projekt, amelyen a Hackathon résztvevői dolgoztak.

Első ízben hívták össze a plébániára az Egyház digitális jelenlétét

szívükön viselő programozókat, különböző informatikai háttérrel rendelkező fordítókat és térinformatikusokat az ország egész területéről.

Elek László SJ nevéhez több digitális projekt megvalósítása fűződik. A legismertebb a világszínvonalú online zsolozsma, de bekapcsolódott a miserend.hu oldal kialakításába is. Ezúttal is több, megvalósításra váró ötletet vetett fel, és együttműködésre kérte a „kockákat”. „Az is cél volt, hogy keresztény fejlesztők, programozók jobban megismerjék egymást” – mutatott rá.

A hétvégén új ötletek megvalósításán kívül lehetőség volt régóta futó projektekbe bekapcsolódni, azokat fejleszteni, tökéletesíteni. „Két nap nagy feladatok megvalósítására nem elég, de arra igen, hogy meglévő munkákhoz hozzátegyünk valamit” – mondta a program ötletgazdája.

Tizenöt résztvevő dolgozott a hétvégén a plébánia szervezésében. Voltak gimnazisták és egyetemi informatikatanár is, aki mentorként segítette a projekteket. Minden projektet önkéntesek hoztak létre alulról szerveződő formában. „A rendezvény is azt mutatta, jó szakembereink vannak” – mondta Elek László.

A fűtés-világítás projektben működött közre a Radnóti Miklós Gimnázium két kilencedikes tanulója, Miszori Gergely és Bóvíz Dániel. „A tapasztalatszerzés miatt jöttünk el” – mondták.

Egy másik projekt a digitális misenapló. Elek László hangsúlyozta, nem a személyes találkozást helyettesítő, hanem egy, azt kiegészítő megoldáson dolgoznak. „A gyereket lehetne motiválni az eszköznek köszönhetően is.”

Jelentős segítség lehet a digitális tájékozódásban, ha a miserend.hu össze tud kapcsolódni az egyházmegyei térképekkel. Az ezen dolgozó

re rákeresve megkaphatná annak híreit is” – mondta a jezsuita szerzetes.

Elek László nagy álma a digitális misekönyv. „Egyetlen e-book tartalmazná a 13 misekönyvet. Állítható betűméret, e-book-kijelző, könnyű lapozhatóság, mindez egyedi bőrkötésben – tehát a szentekre dedikált eszközön és kivitelben” – mutatta be a jövő kezdeményezését. Emellett sok ötlete van, például az „Olvasd el a Szentírást egy év alatt” applikáció, a miserend összekapcsolása a nemzetközi miserenddel – hogy csak néhányat említsünk.

Miközben a „kockák” dolgoztak, a családtagok számára programokat szerveztek a plébánia önkéntesei. A hétvége nagy beszélgetései távlati tervek és álmok megvalósítására ösztönöztek. Egyházunknak szüksége van arra, hogy digitálisan is javítsa megjelenését – ezen dolgoznak az önkéntes fejlesztők.

Trautwein Éva
Fotó: Lambert Attila

